

அவளுக்கே
பரிசிடம், சந்தி, அழகு
தரும்புகின்றது.



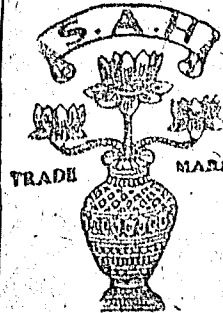
அவுள் திடமான
ஆரோக்யமும்
பெளவன சக்தியும்
வழிகாட்டும் கண் க
தும் அழகிய மேனி
யும்பெற்றிருக்கிறாள்.
ப இதற்கு பைல்பின்ஸ்
தான் காரணம்.

சுத்தமான தாவரப் பொருளான பைல்பின்ஸ்
நீங்கள் தூங்கும்பொழுதே உட்புற சுத்தத்தை
அளிக்கின்றது. தேக உறுப்புகளை பண்படுத்தி
கழிவடைப் பொருள்களை நீக்கி, ரத்தத்தைச்
சுத்திசெய்கின்றது. பைல்பின்ஸ் உங்களை
சக்தியும் அழகும் தரும்படிச் செய்யும்.



BILE BEANS

பெண்டிர் அனைவரையும் இருமடங்கு அழகுபடுத்தும்.



Rgd. No. 2221.

27 ருஷமாய் தென்னாடு

பழுவதும் பிரசித்தி

பெற்று வரும்

சேலம் முன்று தாமரை பீடிகளை

உபயோகித்து சந்தோஷமடையுங்கள்.

Prop: S. அழகத் தசேன், கோட்டை, சேலம். S.I.R.

**இன்டோ
பாம்**
மோஷுகளுக்கு
விமலக அபவதா

**ஜரத்திக்கு
காரினிக்
ஏகுமிகை**
உபயோகியுங்கள்
KARNIK BROS. BOMBAY 4.

அனைவருக்கும்
திருப்தி
யளிக்கக்கூடிய
எல்லாவிதமான

**நவீன
பட்டுநூல்**
ஜவுள்
ரகங்களுக்கு
மாருத் களாசொடர்
ஜாஜலத் களாசொடர்

139298

அநேக வருஷகால
ஆராய்ச்சியின் பலன்

"பூவீஸ்-அம்லா"
ஹேர் ஆயில்

• குளர்ச்சிக்கும் ஊக்கத்திற்கும்.
• கேசத்தை வளர்ச்சிக்காக.
• கருப்பு நிறமாக்குகிறது.



மாதவிடாய்

நின்றவிட்டால் எக்காரணத்தினால் ஆனாலும் ரிதுபிரபர்தினி கவான்மேண்ட் ரிஜிஸ்டர்ட் ஒரே நாளில் ஹார்னியில்லாமல் வெளிப்படுத்தும். ரூ. 3. பர்பதி கர்ப்பத்தடைக்குச் சிறந்தது. தாற்காலிகம் ரூ. 2. நிரந்தரம் ரூ. 4-8-0. வி.பி. அனா 13.

இம்மருந்துகள் கிடைக்குமிடம்:—
அப்பா & சும்பெனி
286, சைனாஜார், மதராஸ்.

★

விறை வீக்கம்

ஹார்னியா, யானைக்கால், முடக்குவாதம் முதலியவற்றை எளிதில் குணமாக்குவது பிளினசு தைலம். தடிப்பு, வலி, வீக்கம், விறைவில் மாயமாய் மறையும் ரூ. 3. உள் மருந்து ரூ. 2. வி.பி. அனா 13.

KAVIRAJ

R. N. CHAKRAVORTY (S.W.)
BHOWANIPORE, CALCUTTA 25.

கண்ணில் பூவிழுதல்

புகான்ஸ் ஐயூர் (பிஜிஸ்) ஒரு உத்தரவாதமான நிவாரணி. கண் வியாதிகள் எதற்கும் சிறந்தது. அபாயமற்றது. 1000-க் கணக்கான பேர் ஆபரேஷனில்லாமல் சொந்த மாயுள்ளனர். உகைப் பிரதித்தி பெற்றது. வெற்றிக்கு உத்தரவாதம். விவரம் இவைசம். விலை ரூ. 3. தபால் செலவு அனா 12.

செவிடு

முடிச்செவிடு அல்லது அரைச் செவிடு, காதித் திரைச்சல், மற்றும் எக்காரணத்தினாலும் எவ்வித நோயாலும் நாளே வாரத்தில் சொஸ்துப் படுத்துவதற்கு உத்தரவாதம். ஹார்னியற்றதும் உடனே பலன்விப்பது மான் மருந்து. கியாதிபெற்ற முனிகை மருந்து. விவரங்கள் கேட்டால் எழுதுவோம்.

குஷ்டம், வெண்குஷ்டம்

திராத நோயும் திரும். உடம்பு முழுவதும் அல்லது பாகத்தில் மட்டுமோ இருந்தாலும் சரி, எமது கியாதிபெற்ற ஹார்னியற்ற முனிகைகளினால் நாளே வாரத்தில் பூரண குணம் காண்பீர்கள். விவரங்கள் கேட்டால் எழுதுவோம்.

KAMALA WORKS,
6, Panchpota, BENGAL.

குழந்தைகளை என் குலக்கட்டு வேண்டுகோடு. கைத்தொழில் எந்திரத் தொழில்.

ஜம்மியின் "லிவர்க்யூர்"

கொடுங்கல்

எல்லா மருந்து கடைகளிலும் கிடைக்கும்



பாலிய சக்தியை மீண்டும் அடையுங்கள்

வாழ்வின் கொத்தை
நீண்ட நாள் அனுபவிக்கலாம்



விஞ்ஞானம்
முதுமைக்கு
மாற்றில்லை
என
கிறது. உங்கள்
30 அல்லது 40-
வது வயதில் இள
மையில் விளைத்த
தவறுகள்
நிலையை
கின்றன. ஆ

பெண் சரீர தத்துவ நிபு
நின் ஆச்சரியமான, ஈடி
லாத விஞ்ஞான பூர்வமான
சிகிதையினால் ஆயிரக்கணக்
கான ஆடவரும் பெண்
டிரும் அமோகமான, ஆனந்த
மான, வாழ்க்கையை நிரந்தர
மாக அனுபவித்து வருகின்ற
னர். விரியத்தளர்ச்சி, ஆண்
தன்மை இழத்தல், நரம்புத்
தளர்ச்சி, நம்பிக்கை இழந்
தால் மனவெறுப்பு, ஸிபிலிஸ்,
கனோரியா, குதக சம்பந்தமான
இன்னும் சரீர தத்வ சகல
வியாதிகளுக்கும் வந்து
ஆலோசனை கேளுங்கள்.
கோஷாக்களுக்கும், இதர
ஸ்திரிகளுக்கும் பிரத்தியேக
மான ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட
டிருக்கிறது.

எல்லா சிகிதையாள்களும்
உத்தரவாதம்.

கன்ஸல்டிங் நேரம்:

காலை 8-மணி முதல் 12-மணி
வரை. மாலை 4-மணி முதல்
8-மணி வரை. ஞாயிறாழிற்றுக்கிழமை
காலை மாத்திரம்.

டாக்டர் நாகு

ஸரீர தத்வ நிபுணர்,
நாகு ஹாஸ்பிடல்,
24, பிராட்வே, சென்னை.

கடிதப்போக்குவரத்துகள்
ரகசியமாக இருக்கும்.

பாலிய சக்தியை மீண்டும் அடையுங்கள்

வாழ்வின் கொத்தை
நீண்ட நாள் அனுபவிக்கலாம்



விஞ்ஞானம்
முதுமைக்கு
மாற்றில்லை
என
கிறது. உங்கள்
30 அல்லது 40-
வது வயதில் இள
மையில் விளைத்த
தவறுகள் உச்ச
நிலையை அடை
கின்றன. ஆண்,

பெண் சரீர தத்துவ நிபுண
நின் ஆச்சரியமான, ஈடி
லாத விஞ்ஞான பூர்வமான
சிகிதையினால் ஆயிரக்கணக்
கான ஆடவரும், பெண்டி
ரும் அமோகமான, ஆனந்த
மான வாழ்க்கையை நிரந்தர
மாக அனுபவித்து வருகின்ற
னர். விரியத்தளர்ச்சி, ஆண்
தன்மை இழத்தல், நரம்புத்
தளர்ச்சி, நம்பிக்கை இழந்த
தால் மனவெறுப்பு, ஸிபிலிஸ்,
கனோரியா, குதக சம்பந்தமான
இன்னும் சரீர தத்வ சகல
வியாதிகளுக்கும் வந்து
ஆலோசனை கேளுங்கள்.
கோஷாக்களுக்கும், இதர
ஸ்திரிகளுக்கும் பிரத்தியேக
மான ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட
டிருக்கிறது.

எல்லா சிகிதையாள்களும்
உத்தரவாதம்.

கன்ஸல்டிங் நேரம்:

காலை 8-மணி முதல் 12-மணி
வரை. மாலை 4-மணி முதல்
7-மணி வரை. ஞாயிறாழிற்றுக்கிழமை
காலை மாத்திரம்.

டாக்டர் நாகு

ஸரீர தத்வ நிபுணர்,
நாகு ஹாஸ்பிடல்,
24, பிராட்வே, சென்னை.

கடிதப்போக்குவரத்துகள்
ரகசியமாக இருக்கும்.

சுதேசமித்திரன் வாரப்பதிப்பு அறிவிப்பு

★

1947, பிப்ரவரி முதல் வாரத்திலிருந்து சுதேசமித்திரன் வாரப் பதிப்பு பிரதி ஒன்றின் விலை நான்கு அணுவாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. புதிய சந்தா விலைகள் கீழ் வருமாறு:

இந்தியாவிலே	
ஒரு வருடம்	13-0
6 மாதம்	7-0
3 "	3-12

வேறுபுறம்	
ஒரு வருடம்	18-0
6 மாதம்	9-8
3 "	5-0

தனிப்பிரதி விலை அனா 4

வி. பி. பி. அனுப்புவது கிடையாது. சந்தாவை முன்னதாகக் கட்ட வேண்டும். 3-மாதங்களுக்குக் குறைந்து சந்தா ஒப்புக்கொள்ளப்படமாட்டாது. விற்பனைக் காப்பிகள் சொல்பேம்; நிரந்தர சந்தா தார்களுக்குமட்டும்தான் காப்பிகள் கிடைக்கும். ஆதலால் சந்தா தாரர்களாகப் பதிவு செய்து கொள்ளவும்.

சந்தாதாரர்கள் ஆபீஸுக்கு சந்தா செலுத்தும்பொழுதும், அவர்கள் எழுதும் எல்லா கடிதங்களிலும் சந்தா நம்பரை அவசியம் குறிப்பிட வேண்டும். இல்லாவிடில், அவைகளை கவனிப்பதில் வீண் தாமதமேற்படும். விவரம் மாறுதல்களை குறைந்தது 10-தினங்களுக்கு முன்னர் எமக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

சர்க்குலேஷன் மானேஜர்.

ஜம்மியின் "லிவர்க்யூர்"

குழந்தைகளின் ஈரல் குலைக்கட்டி வியாதிகளுக்கு அறிவிப்பு.

எமது டாக்டர் கீழ்க்கண்ட இடங்களுக்கு விஜயம் செய்வதால் அந்தந்த தேதி நேரங்களில், குழந்தைகளின் ஈரல், குலைக்கட்டி வியாதிகளைப்பற்றி அவரிடம் ஆலோசனை பெறலாம்.

இடம்	தேதி	விவரம்
அரியலூர்	24-1-47 (பகல் 2-5)	மூர் பி. எஸ். கிருஷ்ணசாமி ஐயர், ஜெனரல் மர்ச்செண்ட்.
கரூர்	25-1-47 (பகல் 2-5)	சென்டிர்ஸ் மெடிகல் ஸ்டோர்ஸ்.
புதுக்கோட்டை	27-1-47	ஹோட்டல் மானஸரேவார்.
காரைக்குடி	28, 29-1-47	ஏ. வி. & சன்ஸ், டிராவ்லர்ஸ், ரெஸ்ட் ஹவுஸ்.
தேவக்கோட்டை	30-1-47	மூர் மீனாதி ஸ்டோர்ஸ்.
சிவகங்கை	31-1-47	மீனாதி & கோ., கெமிஸ்ட்ஸ்.

(மாலை 3-30-6)

ஆலோசனை நேரம்:—புதுக்கோட்டை, காரைக்குடி, தேவக்கோட்டையில் அந்தந்த தேதியில் காலை 9 முதல் 11 மணிவரையும், மாலை 3 முதல் 5 மணி வரையும்.

ஜம்மி வெங்கடரமணய்யா & ஸன்ஸ்

மதராஸ்

திருச்சிணாப்பள்ளி

ஜே.பி. சித்வால்

V. S. சேஷாத்ரியாச்சாரியார்,
45, பரோடா தெரு, தியாகராயநகர்,
சென்னை 17.

எதிர்காலத்தைப்பற்றிய மூன்று
கேள்விகளுக்கு ரூ. 1. மேல் கேள்வி
ஒன்றுக்கு அனா 8. ஜாதகத்துக்கு
ஒரு வருஷ பலன் மாதவாரி எழுத
ரூ. 5. ஜாதகம் அல்லது கடிதம்
எழுதும் நேரம் தேவை.

ஒரு ஜாதகம் கணிக்க ரூ. 3.
பிறந்த ஊர், தேதி, மணி தேவை.
வி. பி. சாஸ்திரியேகம்.

வைத்தியர்தன டி. ராமநாத சாஸ்திரியரின்
ஆனந்த பற்போடி (Reg)



40 வருஷங்களுக்கும்
பெற்றது. இது ஒன்றே
எங்கும் பிரதிபலிப்பதற்கு
என்பதற்கு எந்தேகமே
இல்லை என்று சென்னை
கோர்ட்டு ஜட்ஜ்
மொண்டிக் எழுதப்பட்டு
உள்ளது. எங்கும் கிடைக்கும்.

உருக்கி குடித்து. எங்கும் கிடைக்கும்.

தமிழில் ஹோமியோபதி

வைத்தியத்தை தபால் மூலம்
படித்துப் பயன்டையுங்கள்.
விவரத்திற்கு 2 அணா ஸ்டாம்புடன்
எழுதுக. தமிழ் ஹோமியோபதி
கார்ட்டை, ரோடு.



ஜேம்ஸ்
கிரேம் ஸ்டாப் வாட்டர்
குழந்தைகளுக்கு
புஷ்டியைத் தருகிறது
ஜேம்ஸ் வாட்டர்

CATARACT
Try Degen's EYE-CURE (Regd.)
a guaranteed specific for CATARACT
and all over eye-troubles. No risk.
Thousands cured without operation.
Safe sure, world-wide reputed and
tested. Success guaranteed.
Particulars free. Price Rs. 3/
Postage Rs. 12.
KAMALA WORKS S.B. PANCHPOTA BENGAL.

தேவை

கீழ்க்கண்டிருப்பது இடத்தில்
எழுது மித்திரன் தினசரி, வாரப்
பதிப்பு இவைகளை பட்டுவாடா
செய்யவும், விற்பனை செய்யவும்
ஊக்கமுள்ள ஏஜெண்டு தேவை.
உள்ளூர் வாசியாக இருந்தால்
நலம். விருப்பமுள்ளவர் கீழ்க்கண்ட
விவரத்திற்கு.....விண்ணப்பி
த்துக்கொள்ளவும்.

கொழும்பு (சுலோன்)

சர்குலேஷன் மானேஜர்,
சுதேசமித்திரன்,
மவுண்ட் ரோட்,
சென்னை.

சங்கீத மகாபுருஷர் தியாகராயரின்
நூற்றண்டு விழாக்
கொண்டாட்டம்!

தமிழ் நாட்டுப்பரபல சங்கீத விக்வான்களின் அரிய கைங்கரியம்!
நூற்றண்டு விழாவுக்கெனவே
வெளியிடப்பட்டுள்ள சில அற்புதமான
இசைத்தட்டுகள்!



எல்லா அத்தாசரி பெற்ற வியாபாரிகளிடமும் கிடைக்கும்



ஹெஸ் மாஸ்டர்ஸ் வாயஸ்

தி கிராமபோன் கம்பெனி லிமிடெட்
பம்பாய், மதராஸ், டில்லி, லாகூர்

தந்தி விவரம்: "கோகுல்"

ஸ்தாபிதம் 1909.

டெலிபோன் நெ. 57

டி. எஸ். ஆர். & கோ.,

கு ம் ப கோ ண ம்.

(பிராஞ்சு : மன்னார்குடி)

சந்தனத்தலைம் — அரைக்கேரவிதைத் தலைம்

கோகுல் கூந்தல் தலைம்

கூந்தலுக்கு வளர்ச்சியையும், குளிர்ச்சியையும் கொடுப்பதில் நிகரற்றவை.

வத்திகளுள் சிறந்தது "கோகுல்" வத்திகள்

பல காய்கறி ஊறுகாய், கோகுல் வாசனைப்பாக்கு
முதலிய இதர வாசனை சாமான்களும் கிடைக்கும்.

சோல் ஏஜெண்டுகள்:—

புஷ்பவனம் ஸ்டோர்ஸ்,

பைகிராப்ட்ஸ் ரோட்,
திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

(கோவை & பாலக்காடு ஏஜெண்ட்)

B. Balapattabi Chettiyar,

246, Vysyal St.,
COIMBATORE.

1994/86
சென்னை-600 005

அவர்களுக்கு
வாலிபத்தின் வனப்பு
வாலிபத்தின் வலிமையும்
இருக்கின்றன.

நீங்களும் தவறாமல் பைல்பீன்ஸ்
சாப்பிட்டு இளமைஉணர்ச்சி பெற
லாம். இன்றிரவு முதலே சாப்பிட
ஆரம்பியுங்கள். படுக்கும்போது
இரண்டே மாத்திரை சாப்பிட
டால் போதும்.

பைல்பீன்ஸ் சுத்தமான தாவர
டானிக் மல சுத்தி மருந்து. கழி
வடைப் பொருள்களை நீக்கி ரத்தத்
தைச் சுத்தி செய்து ஆரோக்
யத்தை அளிக்கின்றது.

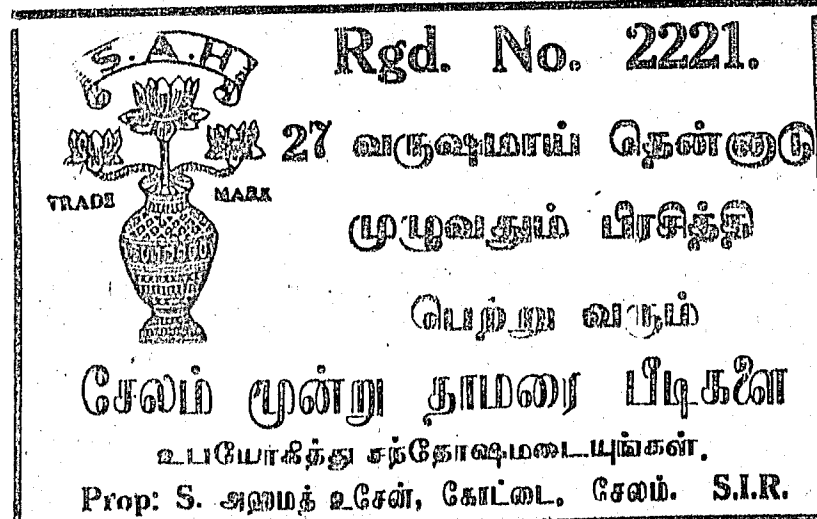
இளமைத்
தோற்றமும்
உணர்ச்சியும்
பெற்று, கண்
களில் பிரகாச
மும் கன்னங்
களில் கவர்ச்சி
யும் பெற விரும்
பினால் பைல் பீன்ஸ் சாப்பிடுங்கள்.
எப்பொழுதும் படுக்கும்போது

BILE BEANS
சாப்பிடுங்கள்.



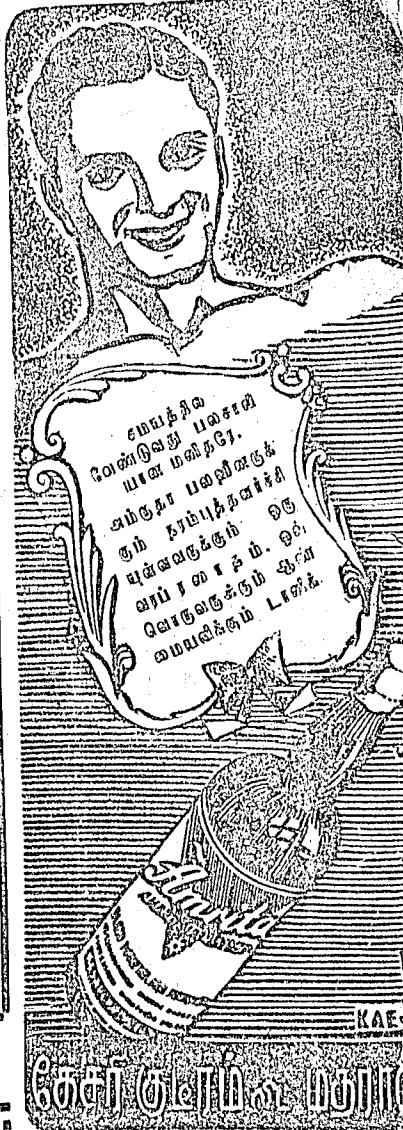
Rgd. No. 2221.

27 வருஷமாய் தென்னாடு
முழுவதும் பிரசித்தி
பெற்றும் வரும்
சேலம் முன்று தாமரை பீடிகளை
உபயோகித்து சந்தோஷமடையுங்கள்.
Prop: S. அனந்த் உசேன், கோட்டை. சேலம். S.I.R.



சமத்திவ
லெண்டுது பகை
யான மல்தே.
அம்மூர் பணிகளுக்
கும் தம்புத்தந்தி
யுக் கவருக்கும் ஒரு
வாய் தாரை தம். இவ்
வெருவருக்கும் ஆள்
மையில்கும் டீரேக்.

கேள் குபாய் மதுரை



ஒரிலா கைறாம், ஆந்திரா ஸ்டேட்
சென்னை தமிழ்நாட்டுக்கும் ஏறாண்டு
விநாயகம் ஜெனரல் ஸ்டேட்
யிநாயகம்-சென்னை-யாட்-பெருவாடா-க.

எஜன்டுகள் தேவை.

சுக்கு சுதிந்த
வாங்கிப்போகியுங்கள்
Prop: S. சுத்தராஜேஸ்வரன்
B.R.N.K.J.S.K. ரோடா, மால்லா, தெரு, மலர்

திருவிளா
யாடல்
பக்கம் 16

சுதேச மிக்ரான்

மலாபாரத
ஸாரம்
பக்கம் 31

வாரப்பதிப்பு

வியாதி தைர் 13௨



1947-௪௮ ஜனவரி மீ 26௨

கதவுகள் திறந்தன !

தேசத்தின் மிகப் பெரிய தலைவர்களில் ஒரு
வர், தமிழ் நாட்டினிடம் உள்ள ஒரு தனிப்
பாசத்தால், டில்லியிலிருந்து கண்ணீர் விடு
கிறார். அந்தக் கண்ணீரில் ஆனந்தத்தையும்
வருத்தத்தையும் ஒருங்கே காண்கிறோம். “எந்த
ஒரு காரியத்துக்காக ஆயுட்பிரயந்தம் உழைத்
தோமோ அந்த ஆலயப்பிரவேசப் பணி வெகு
துரிதமாக நிறைவேறி வருகிறதே” என்பதில்
ஆனந்தம். “அந்தக் குதூகலத்தை கூட இருந்து
நாம் அனுபவிப்பதற்கில்லையே” என்பதில்
வருத்தம். உலக சரித்திரத்திலேயே மிக அற்
புதமான சமூகப்புரட்சி ஏற்பட்டுவிட்டதே
என்பதில் ஆனந்தம். தாற்காலிகமான அரசி
யுல் கிளர்ச்சிகளால் சர்வதமமான இந்த சமூ
கப்புரட்சியை அகில இந்தியாவிலுமுள்ள
ஜனங்கள் கவனித்துக்கொண்டாடாமல் இருக்
கிறார்களே என்பதில் வருத்தம். இப்படி ஆனந்
தமும் வருத்தமும் கலந்த கண்ணீரை ராஜாஜி
உதிர்த்தார். “இந்தப்பெரிய புரட்சி யார்
கண்ணிலும் படாமலே ஏதோ சாதாரண
காரியம்போல் நடக்கிறதே” என்று ராஜாஜி
விடுத்த அறிக்கைக்கு அர்த்தம் இதுதான்.
இது வெறும் சமூகப்புரட்சி மட்டுமல்ல.
மத சம்பந்தமான புரட்சியுங்கூட. உலக சரித்
திரத்தைச் சுட்டி கவனித்தால் ஜனங்களுக்கு
வெகு சாதாரண உரிமைகளை அளிப்பதற்குக்
கூடப் பெரிய யுத்தங்கள் நடந்திருப்பது தெரிய
வரும். மத சம்பந்தமான புரட்சிகள் நடந்த
காலத்தில் பெரிய ரத்தக்கிளறிகள் நடந்திருக்
கின்றன. 1519-வது வருஷத்தில் ஐரோப்பாவில்
மார்ட்டின் லூதர் என்பவர் கத்தோலிக்க மத
சீர்திருத்தத்தை ஆரம்பித்த காலத்தில் பலர்
வெட்டி மடிந்தார்கள். பெரிய பெரிய ராஜாங்
கங்கள் கூட அதில் பங்கெடுத்துக் கொண்டன.
அமெரிக்காவில் நீக்ரோ உரிமைப் போராட்
டம் இதைவிடக் கடுமையானது. நீக்ரோக்களை
நிரந்தர அடிமைகளாகவும், தீண்டாதாராகவும்
வைத்திராமல் அவர்களுக்கும் சாதாரண பிரஜா
உரிமைகளை அளிக்க ஜான் பிரெளன் என்பவர்

நடத்திய போராட்டம் உலகப் பிரசித்தி பெற்
றது. அதன் விளைவாக 1861-வது வருஷம்
முதல் 1865-வது வருஷம் வரையில் அமெரிக்க
வடக்குப் பகுதி நாடுகளுக்கும் தெற்குப் பகுதி
நாடுகளுக்கும் பெரும் போர் நடந்தது. இந்தச்
சண்டையில் போடமாக, ஷெனாண்டோவா
என்ற இரு நதிகள் ரத்தப்பிரவாகமாக ஓடின
வாம். நாகரீகம் மிகுந்திருப்பதாகச் சொல்லிக்
கொள்ளும் நாடுகளில் நடந்த கதை இது.
அவற்றைவிட மிகப்பெரியதான புரட்சி,
ஒரு வகுப்பாருக்கு அநீதம் செய்துவிட்டதாக
ஒரு சமூகம் தானாகவே முன்வந்து கொடுக்கும்
மத சம்பந்தமான உரிமைகள், பிராசீனமாகப்
பல பழக்க வழக்கங்களால் பின்னப்பட்டுள்ள
சிக்கல் நிரானமாகக் களைந்தெடுக்கப்படும் ஒரு
சரித்திர அற்புதம், தமிழ் நாட்டில் நடக்
கிறது. இதைப் புகழ்வாருமில்லை, இகழ்வாரு
மில்லை. அமைதியாக ஆர்ப்பாட்டமில்லாமல்
நடக்கிறது. இரண்டு நதிகள் சங்கமமாகும்
போது எத்தகையபேரிரைச்சலோசலசலப்போ
இல்லாமல் எப்படி இரண்டறக்கலந்து பெரும்
பிரவாகமாகக் காணப்படுகிறதோ, அம்மாதிரி
ஒரு சங்கமம் தென்னிந்திய மதப்பிரவாகத்தில்
ஏற்பட்டுவிட்டது.

இது சரியா தப்பா என்பதை ஆராயும் காலம்
மலையேறி விட்டது. மதகின் கதவுகளை
திறந்து விட்டோம். பிரவாகமும் உள்ளே
நுழைந்து விட்டது. ஆகையால் இதை சமூகத்
தின் நன்மைக்கு உகந்த வழியில் எப்படிப் பயன்
படுத்தலாம் என்பதைப்பற்றி மீட்டும் பொறுப்
புள்ளவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

ராஜாஜி பலமுறை சொல்லியிருக்கிறார் :
சட்டம் செய்து எல்லோரையும் கோவிலுக்குள்
விடுவதானால் ஒரேநாளில் செய்து விடுவேன்.
ஆனால் அது எனக்கும் இஷ்டமில்லை, மகாத்மா
ஜிக்கும் இஷ்டமில்லை. கோவில் சான்றியத்
தத்தைக் கெடுக்காமல், இருக்கிற பாகுபாடு
களைக் குலைக்காமல் சர்வஜன சம்மதத்தின்
(தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம்)

இளரில் எத்தனை பாட்டு வாத்தியங்கள் இல்லை! எல்லோரும் வேதாரண்யத்தையே போலவாகஷ்டப் படுகிறார்கள்? கஷ்டம் என்றால் பணக் கஷ்டத்தைச் சொல்லவில்லை. சிணுஷி சொல்லிக் கொடுக்கும் கஷ்டத்தைத்தான் சொல்கிறேன். வேதாரண்யத்திற்கு பணத்திற்கு ஒரு குறையும் வைக்கவில்லை பகவான். மாதம் நூறு ரூபாய்க்குக் குறையாமல் தான் சம்பாதிக்கிறான். என்ன சம்பாதித்து என்ன பிரயோசனம்? மனத்திற்கு ஒரு சந்தோஷம் இருந்தால் காணோ? அதுவும் சந்தரமுதலியார் பெண்ணுக்குப் பாட்டு சொல்லிக் கொடுத்துவிட்டு வந்தால், அவனுக்கு ஏண்டா சந்தேகத்தை தொழிலாக எடுத்துக் கொண்டோம் என்று தோன்றும். அவ்வளவு ஞான குன்யம்.

சாதாரணமாக அழகிற்கு மயிலையும், சாரீரத்திற்கு குயிலையும் உதாரணமாகச் சொல்லுவார்கள். சந்தரமுதலியாரின் பெண் அம்புஜமோ இதற்கு நேர் விரோதம். கன்னங்கரேலென்று அம்மாவாசை இருட்டுபோல் இருப்பாள். வாயை திறந்துவிட்டாலோ கேட்கவேண்டாம். அசல் ஏ. ஆர். பி. சங்கு அலறுவதுபோல் இருக்கும்.

அம்புஜத்திற்கு என்னமோ சங்கீதம் கற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்ற ஆஸ்தை அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. சந்தரமுதலியாரும், பணத்தை லக்ஷ்யம் செய்யாமல்தான் செலவு செய்கிறார். பணச் செலவைத் தவிர, பெண்ணிற்கு சங்கீதம் வரவில்லை. காலை ஆறுமணிக்கு ஹார்மோனியத்தை வைத்துக்கொண்டு பாட ஆரம்பி

பாட்டு வாத்தியர் வேதாரண்யம்

[எஸ். வி. லெளந்தரராஜன்]

பித்துவிட்டால் ஒன்பது மணி வரைக்கும் ஓயமாட்டான். பாட ஆரம்பித்துவிட்டால், மிருகக்காட்சி சாலையில் உள்ள எல்லா மிருகங்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கத்துவதுபோலிருக்கும். ஒன்பது மணி வரைக்கும் அந்தத் தெருவில் உள்ளவர்கள் ஒரு வேலையும் செய்ய முடியாது. போதாத குறைக்கு சாயங்காலமானால், வேதாரண்யம் பாட்டு சொல்லிக் கொடுக்க வந்துவிடுவான். அப்பொழுது இரண்டு மணி சாவகாசம் பாடுவான்.

வேதாரண்யம் சொல்லிக் கொடுக்க ஆரம்பித்த உடனேயே அம்புஜத்தின் தாயாரும் அங்கு வந்து உட்கார்ந்துவிடுவாள். அவள் பாட்டென்றால் படியில் அளப்பதா, முறத்தில் அளப்பதா? என்று கேட்கக்கூடியவள். ஆனால் பேசுவது என்னமோ தான்தான் தயாகய்யரின் அந்தாரம் என்பது போல் பேசுவாள்.

அம்புஜம் பாடிக் கொண்டே இருக்கும்பொழுது, 'இதோ பார் வாத்தியார் அப்படியா பாடுகிறார்? ராமா என்கிற இடத்தில் எப்படி வளைத்து நயமாகப் பாடுகிறார்? ஏன் அப்படி பல்லக்க கடித்துக் கொண்டு பாடுகிறார்? என்று நடுவில் ஏதாவது சொல்லிக் கொண்டே இருப்பாள். சமயத்

தில் அவளே பாடிக்காட்டவும் ஆரம்பித்து விடுவாள்.

"அம்புஜம், உனக்கு இத்தனை நாளாகச் சொல்லிக்கொடுக்கிறேன், என்ன பிரயோஜனம்! உனக்கு சொல்லிக் கொடுப்பதை கேட்டுக்கொண்டே அம்மா எவ்வளவு நன்றாகப் பாடுகிறார்கள் பார்! ஏன் அம்மா! நீங்கள் சின்ன வயதில் ஸங்கீதம் அப்பியாசம் பண்ணது உண்டோ?" என்று அவளை திருப்தி செய்வதற்காக ஏதாவது சொல்லிவைப்பான். அவ்வளவுதான். அன்றைக்கு பாட்டு சொல்லிக் கொடுத்தாற் போலத் தான் அவள் சின்ன வயதில் சாதகம் செய்த வழி, அவளுக்கு வாத்தியார் சொல்லிக் கொடுத்த தினுசு இவ்வளவையும் பாடிக் காட்டிவிடுவாள்.

அவளுக்கு தியாகய்யர் பரம்பரையைச் சேர்ந்த ஒருவர் பாட்டுச் சொல்லிக் கொடுத்தாராம். ஐயோ பாவம். அவர் இவளுக்குப் பாட்டு சொல்லிக் கொடுத்தே உயிரை விட்டிருப்பார். அவருக்குப் பதிலாக இப்பொழுது வேதாரண்யம் அங்கே அகப்பட்டுக் கொண்டு முழிக்கிறான்.

இதுவரைக்கும் அநேகம் பேர்கள் சந்தரமுதலியாரின் வீட்டில் பட்டுச் சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒருவராவது சேந்தரமுதல் போல் இரண்டு மாதத்திற்கு மேல் சொல்லிக் கொடுத்தது கிடையாது. பெண்ணுக்கு சொல்லிக்கொடுக்கும் கஷ்டத்தைவிட, அவள் தாயாரை திருப்தி செய்வது தான் சிரமம். திடீரென்று ஒரு நாளைக்கு பெரிய கிர்த்தனையாகச் சொல்லிக் கொடுக்கச் சொல்லுவாள். தன் பெண்ணுக்கு அவ்

26-1-47

சுதேசமித்திரன் வாரப்பதிப்பு

7

வளவு பெரிய பாட்டு வருமா? என்று யோசனை செய்யமாட்டான். ரேடியோவில் யாராவது ஒரு புதுப்பாட்டு பாடிவிட்டால், பாட்டு வாத்தியார் பாடு ஆபத்துதான். அதை அடுத்த நாளே சொல்லிக் கொடுத்தாக வேண்டும்.

வாத்தியார் சொல்லிக்கொடுத்து விட்டுப் போன பிறகு, பெண்ணை உட்காரவைத்து, அவள் வேறு புது சங்கதிகள் போட்டு சொல்லிக் கொடுப்பாள். அடுத்த நாள் வாத்தியார் வந்த உடன், 'லார், நேற்று நீங்கள் பேர்ப்பிறகு புதுப் பாட்டை முழுமுழுத்துக் கொண்டே இருந்தேன். இந்தச் சங்கதிகளையும் சேர்த்துக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று தோன்றிற்று. உடனே அம்புவை உட்காரவைத்துச் சொல்லிக் கொடுத்தேன். அம்மா, அம்பு! அந்த சங்கதிகளை எல்லாம் பாடிக் காண்பி, என்று பெருமையுடன் சொல்லுவாள்.

"அட்டா, சங்கதிகளெல்லாம் ரொம்ப அபூர்வமாக இருக்கிறதே! இந்தக்காலத்தில் யாரம்மா இவ்வளவு அழகாகப் பாடுகிறார்கள்? இந்த சங்கதிகளை ரசிப்பதற்குக் கூட ஞானம் கிடையாதே? ஏதோ இரண்டு பாட்டைக்கூறுகொண்டு, ரேடியோவில் கத்த ஆரம்பித்து மிகுகிறார்கள். உங்கள் ஞானம் என்ன? பரம்பரை என்ன! அதன் வாஸ்தை விட்டுப் போய்விடுமா என்ன?" என்று ஏதாவது முகஸ்துதியாகச் சொல்லவேண்டும்.

இப்படி எத்தனை நாட்கள் காலந்தள்ள முடியும்? ஒருமாதம் அல்லது இரண்டு மாதம் சொல்லிக் கொடுத்துவிட்டு, ஒவ்வொரு வாத்தியாராக நின்றுவிட்டார்கள். வேதாரண்யம் ஒருவன் தான் ஆறுமாதமாகப் பாடுவதுமேல் சொல்லிக்கொடுக்கிறான். வேதாரண்யம் அவ்வளவு பொறுமையுடன் சொல்லிக்கொடுப்பதற்கு காரணங்கள் இல்லாமல் இல்லை.

சந்தரமுதலியார் அந்த ஊர் ஸங்கீத ஸபாவின் காரியதரிசி. அதோடு ஊரில் கொஞ்சம் செல்வாக்குள்ள மனிதர். வேதாரண்யமோ ஊருக்குப் புதியவன். முதன் முதலில் முதலியாரின் வீட்டில்தான் சொல்லிக்கொடுக்க ஆரம்பித்தான். முதலியாரும் நாலு இடத்திற்கு சிபார்சு செய்தார். ஸங்கீத ஸபாவிலும் ஒரு கச்சேரிக்கு ஏற்பாடு செய்வதாகச் சொன்னார். அதிருஷ்டமும் அவன்

பக்கம் இருந்தது. இல்லாவிட்டால் அம்புஜத்தின் பாட்டைக் கேட்டுவிட்டு யாராவது வேதாரண்யத்தை சிணுஷி சொல்லிக்கொடுக்கக் கூப்பிடுவார்களா?

வேதாரண்யம் சொல்லிக்கொடுக்கும் எல்லாக் குழந்தைகளும் கிட்டத்தட்ட அம்புஜத்தைப்போலத் தான் பாடுவார்கள். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் முதலியாரின் வீட்டைப் போல ஏதாவதொரு தொந்தரவு இல்லாமல் இருக்காது. ஒரு வீட்டில் தன் பெண்ணை ரேடியோவில் பாடவைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவார்கள். கஷ்டப்பட்டு பெண்ணுக்கு சொல்லிக்கொடுத்து ரேடியோ ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோனால், சாரீரம் சுகமாக இல்லை அல்லது வேறு ஏதோ காரணங்களைச் சொல்லி வீட்டிற்கு அனுப்பிவிடுவார்கள். உடனே வேதாரண்யத்தின் மேல் குறை கூறுவார்கள். ரேடியோக்காரர்களையும் சப்பிப்பார்கள். அப்புறம் இரண்டு மாதத்திற்குச் சம்பளம் சரியாக வராது.

பெற்றோர்களுக்கு சன்பெண்ணை விட ரேடியோவில் பாடுகிறவர்களெல்லாம் மட்டமாகப் பாடுவதாகத் தோன்றும். வருபவர்களிடமெல்லாம், 'லார், இப்படி அழகிருளே. இவனைவிட என் பெண் பாடுவதென்ன குறைந்துவிட்டது? என்று ரேடியோவை வைத்து விட்டுச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்.

இந்தத் தொந்தரவுகளை எல்லாம் பார்த்துவிட்டு வேதாரண்யத்திற்கு, தான் ஒருவன் மாதிரம் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டு சம்பாதிப்பதாகவும், மற்றவர்களெல்லாம் உட்கார்ந்த இடத்திலேயே சம்பாதிப்பதாகவும் நினைப்பான். உலகத்தில் ஒவ்வொருவனும் வேதாரண்யத்தைப்போலத்தான் நினைக்கிறார்கள். யார் கஷ்டப்பட்டாமல் சம்பாதிக்கிறதாகச் சொல்லிக்கொள்கிறார்கள்? இது தெரியாமலா பெரியோர்கள் "அக்கரைக்கு இக்கரை பச்சை" என்று வசனம் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள்.

அட்டைப் படம்.

★

ஷங்கீதப் பேசுவதில் உலகத்தில் பலர் உண்டு. அதன்படி நடப்பவர்கள் மிகக்குறைவு. அந்தக் குறைந்த ஜாபிதாவில் சேர்த்தவர் மீட்டர் நென் லைல், யுனிடெட் ஸ்டேட்ஸ் மற்ற ஏகாதிபத்தியங்களுடன் சேர்த்துக்கொண்டு ரஷ்யாவை சேர்த்துக் கூடிவிட்டது. ரஷ்யாவுக்கு காரியதரிசி பதவியை ராஜீநாமாச் செய்தார். யுனிடெட் ஸ்டேட்ஸ் கீழ்த்தியைக் கையாடும் ஏகாதிபத்தியங்களுக்கென மறுபடியும் பலமாகக் கண்டித்திருக்கிறார். "நமது நாட்டின் ஏகாதிபத்தியங்களுக்கென மாற்ற வேண்டிய, சீக்கிரம் உலக மக்களுக்கு நம் மிடம் வெறுப்பும் ரஷ்யாவிடம் அன்பும் ஏற்பட்டேனும்; சீனாவில் நமக்கு நேர்நேரம் அந்த அந்தாதி" என்ற புதிய வேளிட்டோக் காரியதரிசியான ஜெனரல் மார்ஷல் எச்சரித்திருக்கிறார், அத்தகைய ஷங்கீதப் பேசுவதில் நமது அட்டையை இவ்வாறும் அலங்கரிக்கிறது.

கல்கத்தாவில் தியாகய்யர் விழா

★

மகான் தியாகய்யரின் நூற்றாண்டு விழா கல்கத்தாவிலுள்ள ஸ்ரீ தியாகராஜ சங்கீத சபையின் ஆதரவில் ஜனவரி 11-ந்தேதியன்று வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. செம்மை வைத்தியநாத பாகவதர் விழாவுக்கு தலைமை வகித்ததன்றி, அன்று மாலை கச்சேரியும் செய்தார். சுமார் 14 தியாகராஜ கிருதிகளை அவர் பாடினதல்லாமல் சங்கராபரணத்தில் ராகம் பல்லவியும் விந்தாரமாகப் பாடினார். 12-ந்தேதியன்று ஸ்ரீ ராதாகிருஷ்ணனின் புல்லாங்குழல் கச்சேரி நடந்தது.

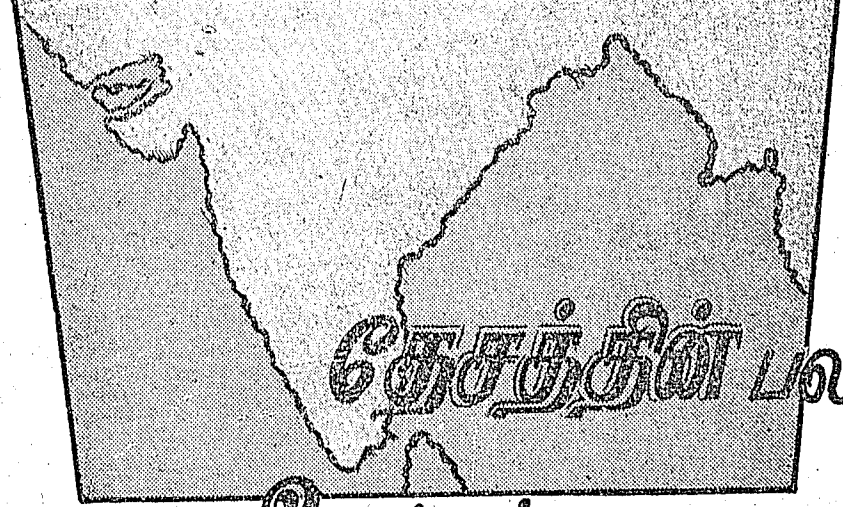
("கதவுகள் திறந்தன"—முன்பக்கத் தொடர்ச்சி)

பேரில் இக்காரியத்தைச் செய்வதில்தான் பலனிருக்கிறது. கோவில் கதவுகள் திறந்து மட்டும் பிரயோஜனமில்லை. ஜாதி விறிந்துக்களின் மனக் கதவும் திறக்க வேண்டும்.

புது உரிமை பெற்றவர்கள் நமது தலைவர்களின் இந்த வார்த்தைகளைக் கவனிக்க வேண்டும். ஜாதி விறிந்துக்களின் மனக் கதவு திறந்து கோவில் மணிக் கதவுகளுள் திறந்துவிட்டன. "ஏன் கதவைத் திறந்தோம்" என்று யாரும் மனம் வருந்தா வண்ணம் பெற்ற உரிமைகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

மேல் நாடுகளைப் போலல்லாமல் கத்தியின் நிரத்தமின்றி ஏற்பட்டிருக்கும் இப்புரட்சி விறிந்து தர்மத்தின் உயர்ந்த நாகரிகத்தையும் விசாலமான மனோபாவத்தையும் நிரூபிக்கிறது. இந்தப் புதுப் புரட்சியால் விறிந்து சமூகம் திடப்படும் என்று தலைவர்கள் நம்பிக்கை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய இந்த எண்ணம் சரியானதுதான் என்பதை நிரூபிக்கும் பொறுப்பு புது உரிமை பெற்றவர்களுக்குப் பூரணமாக இருக்கிறது. இதை முக்கியமாக ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

தேசத்தின் செல்வமே



தேசத்தின் பலம்
உங்கள்



தேசிய
முன்னேற்றம்



குடும்பத்தின்
நீடித்த சுகம்



குழந்தைகளின்
பிற்கால நலம்



கவலைற்ற
வாழ்வு

இளைகளுக்கு

முக்கிய சாதனமான கவர்ன்மெண்டாரின் உத்தரவாதம் பெற்ற

நாஜனல்

ஸேவிங்ஸ் ஸ்டாப்ட் பிகேட்டுகளா

★ ★ வாங்குங்கள் ★ ★ ★

தபாலாபிஸ்களிலாவது கவர்ன்மெண்டாரால் நியமிக்கப்பட்ட அறிவார்ந்த பெற்ற சேவகருகனி மாவது
ஸேவிங்ஸ் பிகேட்டுகளிலாவது பெற்றுக்கொள்ளலாம்

P. N. S. O Madras.



உத்தரோதயம்

போர்ப் பறை இடையருமல் முழங்கிக் கொண்டதான் இருந்தது. பொழுது புலரும் தருணம்: போர்த்தின்வு கொண்டு எழுந்த வீரர்களுக்குக் கணக்கில்லை. நாட்டின் மீது பற்று கொண்டு போர்க்கோலம் பூண்ட கட்டிளங்கானைகள் எத்தனைமேலாபலர்; அயில்முனைபுகழிகொண்டு ஆர்த்தெழுந்த மறவர்கள் ஆயிரம் ஆயிரமாக மாட்டம் டீடு விதிசுளிலே அணி அணியாகப் புறப்பட்டார்கள். கவசப்படைப் பெரு வீரர்கள் இரும்பாலாக்கிய யந்திரத் துணைகளே இயங்கினார்கள்: வீரர்களின் ஆரவாரம் எங்கும் எதிரொலித்தது.

காஞ்சோ நகரின் மாபெரு விதிகளிலே எல்லாம் போர் வீரர்கள் பொம்மல் கொண்டு புறப்பட்டார்கள்.

வாகூர் வேங்கடதாலன்
35

‘புறப்பாடு’

தால் நகர் வாழும் மக்கள் கவலையில் ஆழ்ந்து கருத்தழிந்தார்கள். ‘மன்னவன் நந்திவர்மன் முடிசூடி விட்டான்’ என்று மகிழ்ந்திருந்த ஜனங்கள் இப்போது மனம் பொருமினார்கள். மக்களைக் காக்கும் மன்னவன்-அம்மக்களுக்குப் புறத்துலாவும் உயிர் அல்லவா! போர்ப்பறை கொட்டிப் பகையை எதிர்த்துத் துணிந்து விட்ட நந்திவர்மனுக்கு பல்லவராஜ்ய மகா ஜனங்கள் மனமார வாழ்த்துக்கூறினார்கள்.

‘இன்றுதான் முடிசூடினான் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் நாம் தடுக்கிடும்படியாகப் போரும் மூண்டு விட்டதே!...’

‘முடிசூடி விழாக் கொண்டாடவில்லை;...போர்விழாவில் கலந்து கொள்ள நேர்ந்து விட்டதே!’—

‘இந்தப் போர் பாண்டியனுடனும், சளுக்கியனுடனும் நடத்தும் போரானதால்:...வெற்றி அடைவதும்...சிரம சாத்தியமானதாக இருக்குமென்று சொல்கிறார்கள்!...எப்படியே?’

‘இழந்த நாட்டைப் பெற வந்துள்ள கங்கராஜனுக்காகவே இந்தப் போர் மூண்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள்’

‘வெற்றியும், தோல்வியும் போர் தொடங்கிய பின்பே தெரியும்!... சளுக்கியன் நமக்குப் பரம்பரைப் பகைவனல்லவா?’

‘பாண்டியரும், சளுக்கியரும் முற்றுக்கையிட்டு விட்டார்கள் இனி...கவனமாக இருந்தாக வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது’ என்று இவ்விதமாக ஜனங்கள் சொல்லிக் கொண்டு போர் மூண்டதற்குக் கலங்கியிருந்தார்கள்.

அரண்மனை விதிதொட்டு, அரசு விதி, மணி போலத்தேர்விதி, அமைச்சர் விதி, பெரு மறுகு, முதலிய பல பெரிய விதிகளெங்கும் வீரர்கள் குழுகி குழுகிச் சென்றார்கள். மன்றமெங்கும், சதுக்கமெங்கும், சந்தி யெங்கும் போர் வீரர் குழாம் திரண்டெழுந்தது.

கடல் புடை பெயர்ந்தாற் போல யானைகள் வரிசை ஒன்றுக்கு நூறு நூறுகப் பிளிறிப் பொருமிச் சென்றன. அலைகள் கிளர்ந்து மோதுவனபோல் வாம்பரிகள் தாவிச்சென்றன. வேலும், வாளும், வில்லும் தாங்கி வீரர் முடுகிச்சென்றார்கள்.

அக நகருக்குள் இருந்து படை வரிசைகள் புறப்பட்டுச் சென்றன: நேர்மேற்கு நோக்கிலும், வடமேற்குத் திசை நோக்கிலும் தென்மேற்குப்புறமும் புறப்பட்டுப் போயின. எக்கெங்கும் முழங்கியது போர்ப் பறை: பல்லவப் பெரும்படைப் பெருக்கைக்காணும், ஆதிரம் கொண்டலம்போல் உதி

ரவன் ஆபிரம் கதிர்க்கரங்களுடன் கிழவாணிடைத் தோன் னான்.

காஞ்சிமா நகரைப் பொன்னில் போர்த்து அழகு செய்தான் இளங்கதிரோன்; அவன் அளித்த செங்கிரணங்கள் நகரில் அணிவகுத்துச் செல்லும் பல்லவமாச் சேனையையும் பொன்னுக் கொலையச் செய்தது.

மகத்தான சேனையைப் "எந்து வருபவன்போல் அரசு விதியிலே அணிபடை நடுவிரந்து குதிரை வீரன் ஒருவன் அரண்மனை நோக்கி முடுகி வந்து கொண்டிருந்தான்.

அவன் ஊர்ந்தவரும் குதிரை நிலத்தில் கால்கள் பாவாமல் வருவதுபோல் தரிந்தது. நினைத்துப் பார்க்கு முன்பாக அவன் குதிரை அரண்மனைக்குள் புகுந்தத: பந்துபோல் நிலத்தில் குதித்து நின்றான்: அரண்மனைக்குள் புகுந்தான்.

மன்னவன் கட்டளையை நிறைவேற்றி வரும் மகா சாமந்தாதிபதி யான உதய சந்திரனே அவன். பார்பகன்று, இருதோள்களும் மலை முகடெனக் குளிந்த காவிரன்—மதோன்மதன்—போர் வெறி கொண்டு மகிழ்வை நந்திவரமனைப் பார்க்க ஆஸ்தான மண்டபம் நோக்கிச் சென்றான்.

ஆஸ்தான மண்டபம் நோக்கிச் செல்லும் அவனை நோக்கித் தலை வணங்கி வழிபட்ட வீரர்களுக்குக் கண்களில்லை. ஏறெடுத்துப் பார்த்துச் செல்லும் அவன் முகத்தைக் கண்டு நடுநடுங்கினார்கள் வீரர்கள். போர்வெறியில் புருவங்கள் இரண்டும் சுருந்தேள் இரண்டென ஏறிட்டு நிலைத்து நின்றன அன் முகத்தில்: கோடையில் தீக்கனலும் சொகதிரோனை ஒப்ப முகம் கொதிப்படைந்திருந்தது அவனுக்கு; அண்களோ கோலவைப் பழமென சிவப்பூறியிருந்தன. நெற்றியில் குலமென நாடிகள் புடைகொண்டிருந்தன.

ஆஸ்தான மண்டபத்துக்குள் நிலம் அகிர நடந்து போனான். உதய சந்திரனின் வருகைக்காகக் காத்திருந்தான் வேந்தன் நந்திவர்மன். அரங்கு கட்டிலில் யோர்க்க கொலத்தோடு அமர்ந்திருந்தான் அவன். அவனுக்கு அருகிலே தோட்டிந்தார்போல் அநிருத்தர்,

ஹிரண்யவர்மர், சிவமாறன் மூவரும் உட்கார்ந்திருந்தார்கள்.

மற்றொரு புரத்திலே ராஜாங்க ஐயோதிஷ்கரும், ராஜகார்ய நிர்வாக ஸபைப் பெருமக்களும் அமர்ந்திருந்தார்கள். இரும்புக்கவசம் அணிந்த யவன நாட்டு வீரர்கள் நந்திவர்மனின் பின் புறத்தே வேலைக்கையிலேந்தி நின்றார்கள். மகாஸாமந்தாதிபதி உதயசந்திரன் ஆஸ்தான சபைமுன் வந்தவுடன் அரைவாளை உருவித் தலைவணங்கி நின்றான்.

"பிரபு!... அடியேனுக்கு இட்ட கட்டளை நிறைவேற்றப்பட்டது," என்று உதயசந்திரன் பணித்தான்.

"அறிந்தேன்:... உன் தகுதியை அறிந்து பாராட்ட இப்போது எனக்குக் காலம் போதாது... உதய சந்திரா, அமர்ந்துகொள்..." என்றான் நந்திவர்மன்.

"கட்டளை!... ஆனால் ஒரு செய்தி அறிவிக்கும் கடமையுடையேன்..." "என்ன?"

"நம் நகர் எல்லைப்புரத்திலே சஞ்சிகிய விக்ரமாதித்தனும், பாண்டியனும் 'பாடி' தங்கியிருக்கிறார்கள்... கண்களக்குத் தெரிந்த வரையில் எங்கும் படைகள் நடுவே காணப்படும் தீப்பந்தங்கள், பல ஆயிரத்துக்குமேல் இருக்கும், ஒற்றர் தலைவன் தானூரவி எனக்குச் சொல்லியனுப்பிய செய்தி மிகவும் கவனத்திற்கு உரியதாகும்;... நம் நகரைக் கொள்ளையிட்டு விடுவதாக விக்ரமாதித்தன் வாக்குறுதி அளித்துவிட்டிருக்கிறானும், சஞ்சிகிய படைகள் மட்டும் முதன்முதலில் தாக்குதலைத் தொடங்கும் என்று தெரிந்துகொண்டானும்..."

இவ்விதம் சொல்லிவிட்டுத் தன் ஆதனத்தில் அமர்ந்தான் உதய சந்திரன்.

நகை செய்தான் நந்திவர்மன். அநிருத்தரை ஒளிதரும் நகையால் குறிப்பிட்டான்.

"மகாசாமந்தாதிபதி, கூறிய செய்தி உண்மையென்றால் நான் முன்னதாக என் கேந்திரஸ்தானத்தை அடையவேண்டும் போலிருக்கிறது; அப்படித்தானே!..." "என்றார் அநிருத்தர். அவருங்கூட கவசமணிந்து போர்க்கோலத்துடன் காணப்பட்டார் நந்திவர்மன் அதற்குமேல் சொல்லலானான்.

"மகா சாமந்தாதிபதி சொன்னவை உண்மை என்றே நாம் நம்பியாக வேண்டும். ஆகவே அநிருத்தர் சஞ்சிகரை எதிர்கொண்டமைக்கப் போக வேண்டியதானே!... தாமதம் கூடாது என்பது தெரிந்த விஷயமேதான்:..." என்றான்.

"ஆம்!..." என்று அங்கிருந்த அனைவரும் கூறினார்கள்.

"நல்லது; முதல் காரியம் என்னுடையதுதான்; வெற்றியும் முதலில் எனக்குத்தான்; ஸகல... காரியங்களிலும் நான் முதலிலேயே நிற்கின்றேன்." என்று கூறி அநிருத்தர் நகைத்தார்.

"ஐயோதிஷ்கரே... முகூர்த்த வேளை சமீபித்து விட்டதல்லவா?..." என்றார் ஹிரண்யவர்மர்.

"இப்போதே, வேந்தரின் குடையும், வானும் புறப்பட்டுச் செல்லலாம்!..." வெற்றியின் சிகரத்தில், தேவச் சிரேஷ்டர்கள் விளங்குகின்றார்கள்: மஹாராஜா அவர்களின் ஜன்ம ராசிக்கு இந்த முகூர்த்த வேளை மிகவும் பொருத்தமாக அமைந்துள்ளது. பகைவர் சிறைப்படுவார்கள்; அல்லது நமக்கு நட்பாவார்கள்..." என்று ஐயோதிஷ்கர் கூறி நின்றார்.

இரு கைகளிலும் பொற்காசுகளை வாரி எடுத்து நின்றான் நந்திவர்மன்.

"ஐயோதிஷ்கரே... பெற்றுக் கொள்ளும்." என்று ஐயோதிஷ்கரின் கைகளிலே பொற்காசுகளைச் சொரிந்தான். பொன் பெற்ற ஐயோதிஷ்கர் உவகையுடன் அமர்ந்தார்.

நந்திவர்மன் குறிப்பிட்டவுடனே அருகில் நின்ற வீரப் பெண்டிர்கள் அஷ்டமங்கலம் ஏந்தி நின்று, பொன்னுலாகிய வெண் கொற்றக் குடையையும், வைர வாளையும், வெற்றி முரசுத்தையும் வலம் வந்தார்கள்; நந்திவர்மன் எழுந்து நின்று கொண்டான்; அப்போது அனைவரும் எழுந்தார்கள்.

இரு மங்கை நல்லாருமே அருகிலே பூவும், பொன்னும் கொடுத்திருந்தார்கள் அருகிலே. மகாசாமந்தாதிபதி நந்திவர்மன் பூவும் பொன்னும் எடுத்து குடை முரசும் கொடுத்தான். நின்ற மீதும் சித்திக் கைகளைக் கொடுத்தான். முறையே அநிருத்தர், ஹிரண்யவர்மர், சிவமாறன், உதய சந்திரன் நால்வரும் பூவும், பொன்

னும் சித்தி வணங்கினார்கள் ராஜகார்ய நிர்வாக ஸபைப் பெருமக்கள் பதின்மரும் எழுந்து நிற்கைதொழுதார்கள்.

'இழுமென்ற' ஒலியுடன் மென்மெலத்தண்ணுமையும் சங்கமம் மூன்றன்.

குதரும், மாகதரும் வாழ்த்தி ஏத்கரைகள். மூன்று பொற்பல்லக்குகளிலே குடை, முரசும், வாள் மூன்றும் வைக்கப்பெற்றன. கவசமணிந்த யவன வீரர்கள் டல்லக்கைச் சுற்றிலும் நின்று கொண்டார்கள்.

"புறப்படுக!..." என்று கட்டளையிட்டார் ஹிரண்யவர்மர். மலர்கள் பல்லக்குகளைத் தூக்கிச் செல்ல யவன வீரர்கள் பாதுகாப்பாகச் சூழ்ந்து தென்றார்கள். நந்தி

வர்மன் முதலிய அனைவரும் ஏழடி மூச்செழு வழியனுப்பி விட்டு மீட்டும் வந்து ஆதனத்தில் அமர்ந்தார்கள்.

வெண்கொற்றக் குடையும், வெற்றிமுரசும் வெற்றி வைரவாளும் நன் முகூர்த்தப் போதிலே புறப்பட்டு மேற்கு நோக்கிச் சென்றன.

அப்போது ராஜஸிம்மேசுவரர் ஆலயத்தின் 'பிரணவ நாதமணி' கண்கணவென்று ஒலித்தது.

"வெற்றியில் சந்தேகம் வேண்டாம்: கேட்டாயா?" என்றார் அநிருத்தர். நந்திவர்மனுக்குப் பெருமிதம் உண்டாயிற்று. அனைவரும் வியப்படைந்தார்கள்.

ராஜஸிம்மேசுவரர் அருள் நமக்குக் கிடைத்து விட்டது!..." என்று நந்திவர்மன் கம்பீரமாக "அருள்வெற்றி!..." என்று அனைவரும் கூறினார்கள்.



அநிருத்தரின் குறிப்பறிந்த நந்திவர்மன் சட்டென்று தன் பார்வையைத் திருப்பினான். ராஜகார்ய நிர்வாக சபைப் பெருமக்கள் பதின்மரையும் நோக்கிச் சொன்னான்:

சபை பெருமக்களான உங்களுக்கு என் அன்பைத் தெரிவித்துக்கொண்டு சொல்கிறேன். ஸாம் ராஜ்யத்து ஸர்வ ஜனங்களையும் காப்பாற்றும் கடமை எனக்கு உண்டு என்பதனால், அந்தக் கடமையை ஸர்வ ஜனங்களின் மதிப்புக்கும் உரிய ஸேவார்த்திகளான உங்கள் பதின்மரால்தான் நிறைவேற்றமுடியும். இதை நான் நன்கறிவேன். மக்களின் பிரகிரிதிகள் மன்னனுக்குத் துணை செய்வதால்தான், மன்னன் ஒரு நாட்டை செவ்வனே ஆட்சி செலுத்தமுடியும்; மக்களின் இருதயங்களாக விளங்கும் பெருமக்களான நீங்கள் கடமையை மறக்காமல் இந்தப் போர்க்காலத்திலே நாட்டைப் பாதுகாக்க வேண்டும்; இந்தப் போர் ஜனங்களுக்கு இடர்

விளைவிக்காமல் இருக்க வேண்டுமானால், நீங்களே அதைச் செய்ய முடியும். புழம் பகைவர்களான பாண்டியனையும், சஞ்சிகியனையும் நாம் வெல்வதால் பெரும் புகழையும், ஸம்பத்தையும் அடைந்தவர்களாவோம்! இல்லையேல் நம் ராஜ்யத்தை இழந்து விட்டவர்களாவோம்! இன்று நானும் இங்குள்ள அன்பர்களும் சேர்ந்து வெற்றியை எய்திவிடக்கூடிய முயற்சிகளைச் செய்திருக்கிறோம்—வெற்றியும் அடைவோம்; ஆனால் அது காரும் போர்முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ள எங்களுக்குக் கவலையின்றி, நாட்டை பாதுகாப்பதிலும் நிர்வகிப்பதிலும், வளம்படுத்தவதிலும் முழுப்பொறுப்பையும் நீங்களே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை மறக்கக்கூடாது. பல்லவ ஸாம்ராஜ்யத்தின் பெரும்புகழை அழியாமல் காப்பாற்றுவது உங்கள் பொறுப்பு; பெருங்கேடு மூண்டிருக்கும் இத்தருணம் உங்கள் பொறுப்பைச் செவ்வனே

உணர்ந்து நடந்துகொள்ள வேண்டும்;....."

இவ்விதம் நந்திவர்மன் கூறியவுடன் அனைவரும் புன்னகை செய்தார்கள். உடனே ராஜகார்ய நிர்வாக சபைப்பெருமக்கள் பதின்மரும் எழுந்து நின்று பிரதிக்ளை செய்தார்கள்:

"மஹாராஜா அவர்கள் இதுகாறும் கூறியவை அனைத்தும் பொன்மொழிகளாகப் போற்றத்தக்கவை. அடியோங்கள் வேந்தருக்கு எவ்வகையிலும் கடப்பாடுடையவர்களாக உள்ளோம். மக்களைக்காப்பது மன்னவன் பொறுப்பு என்பதை நாங்கள் அறிந்து நடந்து கொண்டுள்ளோம். தங்கள் ஒளி மக்களை குறைவின்றிக் காப்பாற்றும்: நாங்களும் காப்பாற்றப்பட்டு பொறுப்பை உணர்ந்து கடமையைச்செய்வோம். தங்கள் ஒளி ஒங்குக!... வெற்றி ஒங்குக!..."

இவ்வாறு பதின்மரும் கூறி வணங்கிவிட்டு அமர்ந்தார்கள். அந்நேரம் முதலிய யாவரும் புன்னகையுடன் எழுந்து நின்றார்கள்.

"நந்திவர்மா....இனி புறப்படலாம்;... அவர்களுக்கு விடை கொடு." என்றார்.

உங்கள் வாழ்த்தைப் பெற்றுப் புறப்படுகின்றோம் நீங்கள் போய்வருக!..."—என்றான் நந்திவர்மன்.

ஆக்ளை வெல்க!" என்று கூறிவிட்டுப் பதின்மரும் வணங்கி வெளியேறினார்கள்.

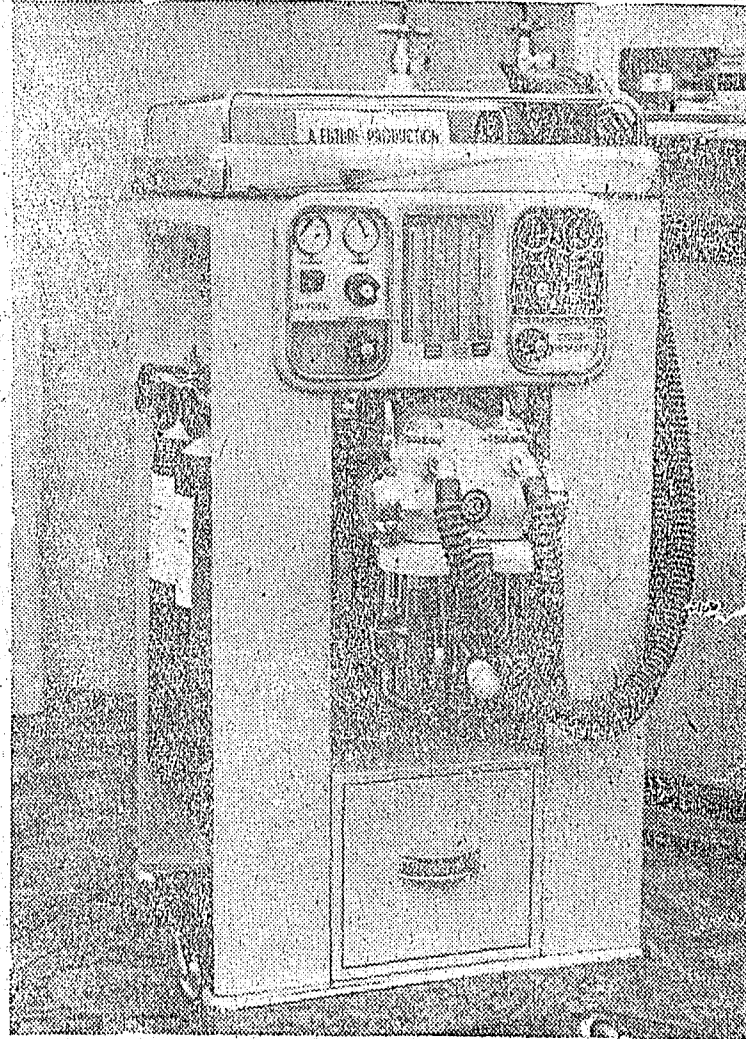
"வாயில் மாடத்தில் தேர்கள் புறப்பாட்டுக்குச் சித்தமாக நிற்கின்றன.....போவோம்;....." என்று கூறிப்புறப்பட்டார் அந்நேரத்தார்.

போரணி தாங்கிய புயவலி மன்னன்—நந்திவர்மன்—முன்னே நடந்தான்; அந்நேரம், ஹிரண்ய வர்மரும் அவனுக்கு இருபுறமும் சென்றார்கள். அடுத்தாற்போல் சில மாதமும், உதயசந்திரனும் பின்னொட்டி போனார்கள்.

நன்முகர்த்தத்திலே அவர்கள் போருக்குப் புறப்பட்டதை உணர்ந்த அரண்மனைப் பெருமரசும் ஆர்த்தது.

(தொடரும்)

மயக்கம் கொடுக்கும் புதிய யந்திரம்



லைத்தியத்துறையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நவீன யந்திரங்களின் தூட்டியொன்று சமீபத்தில் லண்டனில் நடந்தது. ஆப்பிரேஷன்காலத்தில் மயக்கம் கொடுப்பதற்காகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் புதிய யந்திரத்தை இப்படத்தில் பார்க்கிறீர்கள்.



39

அன்புள்ள அம்மாவுக்கு அலமு அநேக தண்டம் ஸமர்ப்பித்த விஞ்ஞானம்.

நாம் ஒன்று நினைக்கத் தெய்வம் ஒன்று நினைக்கும் என்று சொல்கிறார்களே, அது என் விஷயத்தில் பிரத்தியக்ஷ அனுபவம். இந்த தரம் எப்படியாவது சங்கராந்திக்கு ஊருக்கு வந்து விடுவது என்றுதான் நினைத்திருந்தேன். 'இவரும் ஒரு பத்து நாளைக்குக்கூட வந்து இருப்பதாகச் சொல்லியிருந்தார். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை யெல்லாம் செய்திருந்தேன்.

திடுதிப்பென்று மதுரையிலிருந்து ஒரு தந்தி வந்து சேர்ந்தது. பெரிய நரத்தனாருடைய ஆம்படையானுக்கு முதுகில் பிரமாதமான கத்திக்காயம் ஏற்பட்டு, ஆஸ்பத்திரியில் ஆபத்தான நிலைமையில் படுத்திருக்கிறார் என்று தந்தியில் கண்டிருந்தது.

அவ்வளவுதான். வாசுவும், இவரும் உடனே மதுரைக்குக் கிளம்பினார்கள். நரத்தனார் ஆம்படையானைக் காரில் அழைத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சை நடைபெற்று வருகிறது.

பெரிய நரத்தனாரின் ஆம்படையானுக்கு ஒரு மில்லில் வேலை என்பது தான் உனக்குத் தெரியுமே. மனுஷ்யன் கொஞ்சம் துடுக்கு வழி. அடக்க, ஒடுக்கம் கிடையாது. பெருந்தன்மை என்பது மருந்துக்கும் கிடையாது. அல்காக்களுடன் சகவாசம். வீடுவாசல் நினைவே கிடையாது. மகாமுன்கோபம். ஒரு கம்ப்யூனிஸ்டு என்று தன்னைச் சொல்லிக் கொள்வதில் அவருக்குள்ள பெருமை வேறு யாருக்கும் இருக்காது. மில் தொழிலாளர்களுக்குள்ளே இரண்டு கட்சி இருக்கிறதாம். அதில் ஒரு கட்சியில் முக்கியஸ்தர்கள் என்று அக்ஷதை போட்டுக் கொண்டு முன்னணியில் நின்று காரியம் செய்கிறவர்களில் இவரும் ஒருவர். அன்று மில் பிரதேசத்தில் இரு கட்சியினருக்குள்ளேயும் பெரிய கலாட்டாவாம். இப்பொழுதெல்லாம் கலாட்டா என்றால் உடனே கத்திக்குத்து தான். தலையோ, காலோ கழுத்தோ கண்ட இடத்தில் குத்தவேண்டியது தான். தயை தாட்சிணியம், ஈவு, இரக்கம் என்பதெல்லாம் ஜனங்களுக்கு எங்கோ கதையில் படித்த ஞாபகம் மாதிரி போய்விட்டது. கலாட்டா என்றவுடனே அதைத் தொடர்ந்து போலீஸ் தடியடியும்,

துப்பாக்கிப் பிரயோகமும் வேறு கலந்து கொள்கிறது. கலாட்டாவில் எவனோ முதுகில் நன்றாகக் கத்தியைக் கொண்டு ஆழம் பார்த்துவிட்டான். போலீஸ் தடியடியினால் மண்டையில் வேறு காயம். இத்தனை வைவவத்தோடு பேர்வழியை ஆஸ்பத்திரியில் கொண்டு விட்டிருக்கிறது. ஆனால் டாக்டர் பயமில்லை என்று சொல்கிறாராம். காயத்தோடு மாத்திரம் நின்றுவிடவில்லை. கலகத்துக்கு ஆஸ்பதமாக இருந்தார் என்பதாகப் போலீஸார் வழக்கு வேறு அவர் மீது பதிவு செய்திருக்கிறார்களாம். உடம்பு குணமானவுடன் அந்த விசாரணை வேறு இருக்கிறது. இத்தனை அமாக்களத்தில் நான் சங்கராந்திக்கு அங்கு வருவதென்றால் மனதால் நினைக்கக் கூடிய விஷயமா? வெறும் நாளிலேயே கேட்க வேண்டியதில்லை. இந்த சமயத்தில் நான் வீட்டை விட்டு வந்தேனென்றால் அவ்வளவு தான். மன்னிக்கானால் ஓடியாடிச் செய்வான். நமக்கெல்லாம் செய்வதற்கு அவருக்கென்னடி அம்மா கர்ம சிரத்தை? நாமெல்லாம் எதில் சேர்த்தி?" என்று பிரமாத பூர்வ பிடிக்கையுடன் நரத்தனார் பல்லவி ஆரம்பித்து விடுவான்.

எத்தனையோ லோகத்திலே இருக்கிறார்கள். இருந்தாலுங் கூட இந்தமாதிரி இவ்வளவு கல்நெஞ்சைப் பார்த்ததில்லை என்று மாயியார் அனுபல்லவியைத் தொடங்குவான். பத்ம ஜாவின் அம்மாதான் இருக்கிறாளே, இந்த காலத்துப் பசங்களே இப்படித்தான். புக்கத்துக்கு வரும்போதே, தான், தன்னுடைய ஆம்படையான், தன் பிறந்தகத்தார் இப்படித்தானே பிரித்து வைத்துப் பேசுகிறார்கள். தன்னுடைய உடன் பிறந்தானுக்குத் தலை வலி என்றால் இரண்டு நாள் துக்கம் கார்க்குங்கள். நாத்தனரை ரேழியில் எடுத்து விட்டிருக்கிறது என்றால் சிக்கிரத்திலேயே திருவுள்ளம் பற்றி விடும் படி பெருமாளுக்கும், தாயாருக்கும் இரண்டு தேங்காய் உடைத்துவிட்டுவருங்கள். என்னமோ வர வர லோகமே ரொம்ப கெட்டுப்போய்விட்டது' என்று சரணம் பாடி முடித்து விடுவான். இந்த மாதிரியான வார்த்தைகளெல்லாம் வரக்கூடாதென்றுதான் நானும் எவ்வளவோ ஜாக் கிரதையாய் இருந்து வருகிறேன். எப்படி எவ்வளவு சாமர்த்தியமாய் நடந்துகொண்டாலும் எதிலாவது ஒன்றில் தப்பு கண்டுபிடித்துப் பிரமாதப்படுத்திவிடுகிறார்கள். இதற்கென்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டு உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறவர்களிடம் நாம் என்ன செய்ய முடியும்!

அதெப்படியாவது போகட்டும். இது என்றைக்கும் உள்ள விஷயம். இந்த நாத்தனருடைய ஆம்படையான் இருக்கிறதே அடியோடு நாடோடி. வீட்டு வழி எட்டிப்பார்க்கிறதில்லையாம். சம்பளத்தில் காலனாகூட வீட்டில் கொடுக்கிறதில்லை. டிராபா, கிளிபா, கிணெகிதர்களுடன் ஓட்டல், குடி, ஊர்கிறதில் இதுகளுக்கே காசைச் செலவு செய்து விடுமாம். வீடு எக்கேடு கெட்டா

லும் துளிக்கூட சிந்திப்பதில்லை யாம். கிணெகிதர்களாவது எப்படிப்பட்டவர்கள்? வலுச்சண்டைக்காரர்கள், நாஸ்திகர்கள், குடியர்கள், இவர்களுடன் சேர்தால் எப்படியிருக்கும் நடத்தை! ஏற்கெனவே ஒரு தரம் கலகத்தில் சேர்ந்து அடிபட்டு ஆறுமாத காலம் ஆஸ்பத்திரியில் படுத்துக்கொண்டிருந்திருந்ததுடன், கொஞ்ச நாள் காராகிருகப் பிரவேசம் கூடச் செய்திருக்கிறதாம்: நாத்தனருக்கும், மாயியாருக்கும் கிழிகிறது வாய் இந்த லக்ஷணத்தில்!

வாசு, தேச சேவையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார். ஆலயப் பிர



...அவர் ஒரு கம்ப்யூனிஸ்டு...

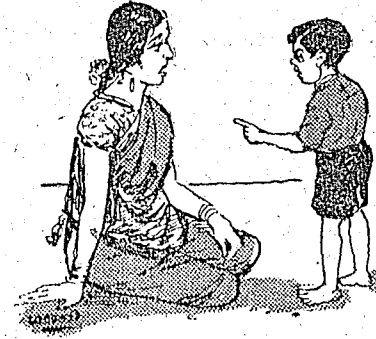
வேசக் கிளர்ச்சியில் முட்டையாய் இருக்கிறார். ஜெயிலுக்கு போய் வந்திருக்கிறார், கண்டா கண்ட இடத்தில் சாப்பிடுகிறார். 'அப்படிப்பட்டதுகளை நம் அகத்தில் சேர்த்துக்கொண்டால் அங்கே போனால் மாயியார் பஞ்சகல்யம் சாப்பிட்டு விட்டுத்தான் உள்ளே நுழைய வேண்டும் என்று சொல்லுவாள் என்று சொன்னாளே இந்த நாத்தனர்க்காரி, அவளுடைய ஆம்படையானை எங்கேகொண்டு தள்ளுகிறதாம் என்று கேட்கிறேன். அதுதான் சொல்கிறேனே, உலகத்திலேயே யாருக்கும் தன்னுடைய தப்பு என்றால் அது அவ்வளவு சுலபத்தில் தெரிகிறதில்லை. பிறத்தியாருடைய தப்பு என்றால், அது சாதாரணமாக இருந்தால்கூட, அதற்கு சகல அங்கங்களையும் உண்டுபண்ணி ஒன்றுக்குப் பத்தாக முடைந்து தூற்றவேண்டியது. அதென்னவோ உலகத்திலேயே இது எங்கும் ஸர்வலக்ஷமாய் இருக்கிறது.

இதெல்லாங்கூட எனக்கு அவ்வளவு ஆச்சரியமாகத் தோன்றவில்லை. இந்த நாத்தனருடைய குழந்தை, கண்ணன் எவ்வளவு சமத்தாக இருந்தது? என் உயிரையெல்லாம் அதன் மீது வைத்திருந்தேன். என்னுடைய வளையல்களையும் செயினையும் இந்த நாத்தனர்க்காரி இரவல் வாங்கிக்கொண்டு போய் துலைத்துவிட்டு வந்தபோதுகூட நான் எவ்வளவு பெருந்தன்மையோடு நடந்து கொண்டேன்? அவர்கள் பதிலுக்கு வாங்கிக்கொடுத்த நகைகளை அவளுடைய குழந்தை கண்ணனுக்குப் பரிசாக அளித்துவிட்டேன். அப்படிப்பட்ட குழந்தை இப்பொழுது என்ன செய்கிறது தெரியுமோ? என் வாயைக்கிளி வயிற் றெரிச்சலைக் கொட்டிக்கொள்கிறது. உண்மையிலேயே எனக்கு என்னவோ அப்படிப் பொங்கிக் கொண்டு

26-1-47

சுதேசமித்திரன் வாரப்பதிப்பு

15



...கண்ணன் பேரில் எனக்கு உகிருதான். ஆனால் வா வா அது கோழிச்சொல்ல ஆரம்பித்து விட்டது....."

வருகிறது கோபம். சதா சர்வ காலம் அம்மாயி மீது ஏதாவது புகார் சொல்லிக்கொண்டிருக்க வேண்டியதுதான். பாவம்! குழந்தை, அதற்கென்ன தெரிகிறது? எப்படிப்பழக்குகிறார்களோ அப்படிப் பழகுகிறது.

இவரோடு சொன்னாலோ தனிக்குடித்தனம் வைத்துவிடலாம் என்கிறார். நான்தான், அந்தமாதிரியெல்லாம் செய்வது நன்றாக இராது, தள்ளாத வயது. அவர்கள் எப்படியிருந்தாலும் அவர்களை ஆதரித்துப் பணிவிடை செய்யவேண்டியது நம்முடைய கடமை. கொஞ்ச நாளைக்குப் பொறுத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டியதுதான். கலிபாணகாலத்தில் அம்மி மிதிக் கும்போது சொல்கிறார்களே ச்ருதி வாக்கியம்: 'பெண்ணே! நீ புக்ககம் போனால் அங்கே உன்னை, மாயியார், நாத்தனார், ஓரகத்திபோன்ற எதிர்க்கும் சக்திகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. நீ எதையும் காதில் போட்டுக் கொள்ளாமல் இந்தக் கல்மாதிரி (அம்மி) கும்மென்று பொறுத்துக் கொண்டு இருந்து விடவேண்டியது, என்று அதை அப்படியே கடைப்பிடிக்க வேண்டியதுதான்' என்று இவரிடம்

சொல்லிவிட்டேன். நீதான் சொல்லேன். இந்தத்தள்ளாத வயதில் அவர்களைத் திண்டாட விட்டுவிட்டு தனிக்குடித்தனம் போய்விடுவது நன்றாக இருக்குமா? நாலுபேர்என்னசொல்ல மாட்டார்கள்? இந்த நாத்தனர்க்காரி இவ்வளவு பேசுகிறாளே, அப்பொழுது இரண்டு நாளைக்கு வந்து ஒத்தாசையாக இருப்பாளா?

எதைச்சொல்லி என்ன? நாம் நினைக்கிறபடி ஒன்றும் நடக்கிறதில்லை. ஆகவே நான் சங்கராந்திக்கு அங்கு வருவதற்கில்லை.

திருக்கழுக்குன்றத்தில் மன்னிக்கு உடம்பு நன்றாக அனு

கூலம். மலைக்காற்றில் அக்ஷ ளவு குணம் இருக்கிறது. தெரியாமலா அத்தனை பேர்கள் கிரிப்பிரதக்ஷணம் செய்கிறார்கள்? இந்திரா திருக்கழுக்குன்றத்தில் தான் இருக்கிறான். செளந்தரம் மகாபலிபுரத்துக்குப் போய் வர வேண்டுமென்றது. அடுத்தவாரம் எல்லோரும் போய் வருவதாக உத்தேசம். 'இவருக்கும்' உடம்பு நன்றாக அனுகூலம்.

இப்படிக்கு,

உன் அன்புள்ள

அலறு.



...ஏதாவது சொன்னால் தனிக்குடித்தனம் வைப்பேனென்கிறார்..."



தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த வையை நதியின் தென்பக்கத்தில் குருவி நந்ததுறை என்னொரு நதிநிழற்பதியுண்டு. மகேந்திரன் முதல் தேவர்கள் அனைவரும் தொழுகின்ற மேன்மை வாய்ந்த பிரகஸ்பதி முனிவர் குருநாதராகிய சிவபெருமானைக் குறித்துக் கருந்தவயிற்றிய காரணத்தால் அவ்வுருக்கு அப்பெயர் உண்டாயிற்று.

அவ்வூரில் சுகலன் என்ற பெயர் கொண்ட வேளாளன் ஒருவன் வாழ்ந்து வந்தான். அவனுடைய சட்டையின் பெயர் சுகலை.

சுதேசமித்திரன் வாரப்பதிப்பு

மதயானைகளைப்போல வலிமை மிகுந்தவர்களாய் வளர்ந்திருந்த அப்பன்னிருகுமாரர்கள் தாய்,

—கனல்—

45

வராக விடிவம்

தந்தையர் இறந்ததற்குத் துளியேனும் வருந்தாமல், காடுசென்று வேடுவர்களுடன் கலந்துகொண்டு கொடுத்தொழிலை மேற்கொண்டனர். இவ்வாறு தீயறங்கள் பல வற்றைச் செய்துவரும் இத்தீயவர்களுக்குப் பாபம் முற்றிப் பலன் தரும் காலம் நெருங்கியது.

ஒரு நாள், தவக்கோலத்தில் ஆழ்ந்திருந்த முனிவர் ஒருவரது சரீரம் அவர்களது கண்களிலே தென்பட்டது. அம்முனிவர் தான் பிரகஸ்பதி என்பதை அம்முடாத் மாக்கள் உணர்வில்லை. அவருடைய சமாதரி நிலையைக் கலைக்க முற்பட்டார்கள். கை கொட்டிக் கூவிக்கூறித்தார்கள். பரிகாச வார்த்தைகள் பேசிப்பைச்சாங்கல் போல் அலறினார்கள். இம்மட்டோடு நிற்கவில்லை. நன்றாகப் பருத்திருந்த கற்களைப் பொறுக்கியெடுத்து பிரகஸ்பதியின் உடலிலே விசி டெய்ந்தனர்.

அவ்வளவிலே குரு தேவரீழ்ந்துக்கொண்டார். தமது தவ நிலையைத் தகர்த்தெறிந்த அந்த மூடர்களை யார் என்று அறிந்துகொண்டார். அவருடைய கருணை வடிவான முகத்திலே கருஞ்சிவத்தின் தோற்றம் உண்டாகிவிட்டது.

'மூடர்களே! பெரியோரைப் பேணுவிட்டாலும் தீமைகள் புரியாமல் இருக்கக்கூடாதா? மண்ணை உழும் தொழிலை விட்டீர். ஆகையால் மண்ணைக் கிளையும் பன்றிகளாகப் பிறக்கக்கடவீர்' என்ற சாப வார்த்தைகளைக்கேட்ட அக் கீழ்மக்கள் கலங்கியதில் விபப்பில்லை. 'ஓ'வென்று கூவியழுதனர். "விமோசனம், விமோசனம்" என்று தரையில் சாய்ந்து குரு தேவனின் கருணை முகத்தை நோக்கி நின்றனர்.

பிரகஸ்பதி தமது ஞான பலத்தால் இறைவனைத் தம்முள்ளே ஈடுபடுத்தி, ஒரு கணம் சிந்தனையில் முழுகினார். "ஏன் கோபித்துக் கொண்டோம்?" என்று தம்மையும் அக்கோபத்தையும் வெறுத்த நின்ற அவர் முன்பு அந்தப் பன்னிரண்டு ஆத்மாக்களும் கருணைச் சொல்லையே எதிர்பார்த்து நின்றனர். "என்னையாளுடை ஏகநாயகன், அன்னையாய் வந்து அருஞ்சுவைப் பால் அளிக்கும் போது நன்மையடைவீர், செல்க" என்று கூறித் தவத்தில் ஆழ்ந்தார் பிரகஸ்பதி.

தனவேளாளர் குலத்தில் பிறந்து, தருமத்தை அனுசரிக்காத காரணத்தால், பன்றிகளாகப் பிறந்து திரிந்தார்கள் அப்பன்னிருவரும்.

ஒரு நாள் ராஜராஜன் மிருக வேட்டைக்காக அக்கானகத்தை யடைந்தான். சிங்கம், புலி, கரடி முதலிய பலமிருகங்களை வேட்டையாடிய வேந்தன் பன்றிகளையும் வேட்டையாடினான். பன்றிகள் பல மடிவதை அறிந்த அரசு பன்றி தன் மனைவியை நோக்கிப்

புரிதாபத்துடன் கூறியது. "நமக்கோ பன்னிரு குழந்தைகள். நான் அரசனுடன் போர் செய்து மடிந்துவிட்டால் நீயாவது உயிருடன் இருந்து அவைகளைக் காக்க வேண்டும்" என்றது ஆண்பன்றி. "நீ மடிந்தவுடன் நான் வாழ்வதா?" என்று மறுத்துப் பேசியது பெண்பன்றி.

"சரி, நம் குழந்தைகள் எந்தக் கதியை அடைந்தாலும் அடையட்டும். நமது குலத்தையே நாசமாக்குகிறான் பாண்டியன். அவனுடன் சண்டை செய்து வெல்வதோ, அன்றி மடிவதோ தான் என்கடமை" என்று கூறிச் சென்றது போருக்கு.

முதலில் ஆண்பன்றி பலரும் அதிசயிக்கும்படியாகப் போர் செய்து முடிவில் இறந்தது. அதே கதியைப் பின்வந்த பெண்பன்றியும் அடைந்தது. குலத்திற்காகக் கடமையைச் செய்து மடிந்த அந்த இரு உயிர்களும் ஒப்பற்றபதவியை அடைந்தன. உடல்கள் இரண்டும் இரண்டு மலைகளாக மாறின. 'வராககிரி' என்று வழங்கப்படுபவை அவைகளே. அம்மலையிது தான் பல தவத்தோர்கள் வாழ்கின்றனர். தவயிற்றிப் பேரின்பத்தை அடைகின்றனர்.

* * * *

இவ்வாறு கூறிய அகத்தியரிடம் முனிவர்கள் சந்தேகமொன்றைத் தெளியச் செய்யுமாறு வேண்டினர். அறிவில்லாத வராகங்களின் வடிவமைந்த அம்மலைகளிலே தபோதனர் தங்குவதேன்? அவர்கள் சிவகதியை அடைவதென்றால் அப்பாபக்குன்றுகளில் வசிக்கலாமா? என்றனர் முனிவர்கள்.

"நிங்கள் கேட்டதற்கு விடைபுண்டு. ரிங்கி என்பவன் ஒரு யக்ஷன், அவன் புலஸ்திய முனிவரது தவத்தைக் கானியிசைத்துக் கலைத்தான். அவர் 'புன்றியாவாய்' என்று சபித்தார். பிறகு விமோசனமும் கூறினார். இப்பொழுது அவ்வாறேமுடிந்தது, அந்த யக்ஷன் விடுதலை பெற்றவிட்டான். அவனது பன்றியுருவம் மலையாகித் தூய்மை பெற்றவிட்டது. ஆகவே தேவதேவனைப் போற்றும் தபசிகள் அங்கே பரணைசாலைகளை அமைத்துக்கொண்டு வாழ்கின்றனர்" என்றார் அகத்தியர்.

* * * *

இனித் தாய்தந்தையை இழந்த பன்னிரு பன்றிகளும் அடைந்த நிலையைப் பார்ப்போம். தாய்ப்பாலில்லாமல் தளர்ந்து மெலிந்து வாடிப்போயின அவைகள். கதிரவனது வெப்பந் தாங்காமல் கருகிப் போயின. அக்காலத்தில்தான் இறைவன் ஒப்பற்ற செயலொன்றைப் புரிந்தார். பெண்பன்றியாக வந்தார். குழந்தைகளுக்குப் பாலளித்து ஞானத்தையும் ஊட்டினார். எல்லா நற்குணங்களும் உண்டாகப் பெற்ற அவைகள் உருமாறின. முகம் மாத்திரம் பன்றியுருவத்திலும், மற்ற அங்கங்கள் மானிட உருவத்திலுமாய் மாறியதோற்றத்துடன் விளங்கினர் பன்னிருவரும். பன்றியாக வந்த பரமன் மறைந்தார்.

46

சர்வஜீவ தயாபரன்.

பன்னிருவரும் வராக மலையிலேயே வசித்துவந்தனர். இறைவனுடைய அருளால் ஞான ஒளியுண்டாகியிருந்தது. மேலும் கலைகளைக் கற்றுக்கலைக்கடலாகத்திகழ்ந்தனர். அவர்களால் அம்மலைக்கே அழகு உண்டாயிற்று. பல பெரியோர்கள் அங்கு வருவதும் போவதுமாக இருந்தனர். எல்லோரும் போற்றும்படியாகப் பெருமை வாய்ந்திருந்த அப்பன்னிருவருக்கும் மீண்டும் நற்காலம் உண்டாயிற்று.

வராக மலைக்கு ஒரு நாள் பாண்டியன் வந்தான். அங்கிருந்த தபசிகளையும், சித்தர்களையும்கண்டு பணிந்து போற்றினான். அங்கே இந்தப்பன்னிரண்டு பேர்களையும் நோக்கிய அளவில் அரசன் மனத்திலே ஓர் உணர்ச்சி பிறந்தது. இளமையும் எழிலும் நிறைந்தவர்களாக்களையும் கடுமையும் தாங்கியவர்களாய்ச் சுடர்வீசிய அவர்களைக் குறித்துத் தன் சிந்தனையைச் செலுத்தினான் அரசன்.

அவர்களைத் தன் நாட்டிற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் அமைச்சர்களாகிக் கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆசையுணர்ச்சியை அரசன் மனத்திலே இறைவனை

எழுப்பினார். அவ்வாறே அழைத்துச்சென்று அமைச்ச பதவியை அளித்துப் பணிந்து போற்றி வந்தான். பழைய மந்திரிகளின் அருமைக்குமாரிகளை அவர்களுக்குக் கடிமணம் புரிவித்துக்களித்தான்.

அவர்களும் மேன்மையான செயல்களைப் புரிந்தார்கள். நாடெங்கும் பாண்டியனது கீர்த்தி பரவியதில் வியப்பில்லை. உலக முழுதும் அவனது நீதியாட்சியின் மகிமை பரவியது. அரசனிடம் அவர்கள் பணிந்தே பேசுவர். அரசன் விரும்பும்பொருளை அவர்கள் விரும்பமாட்டார்கள். விஷமாகக் கருதுவார்கள். அரசனைத் தீயைப் போலெண்ணி அணுகாமலும், நீங்காமலும் ஏவல்புரிந்து வந்த அவர்கள் அமைச்சர்களுிய எல்லாக்குணங்களையும் அடைந்திருந்தார்கள் என்று சொல்லவும் வேண்டுமா? முடிவில் அனைவரும் மேன்மையுடன் இறைவன் பாதத்தை அடைந்தனர்.

அம்பிகையாகிய மீனாட்சி இறைவனைப் பார்த்துக் கேட்டாள். "சமனர்கள் ஏவியனுப்பிய யானையைக் கொன்றீர்கள். ஆனால் பன்றிக் குட்டிகளைக் காத்தீர்களே? காரணம் என்ன?"

இறைவன் இனிய சொற்களால் தமது மேன்மைக் குணங்கள் தோன்றக் கூறினார்.

"வேதங்களும் ஆகமமும் நம்மை பற்றிக் கூறுவதென்ன? சேதன அசேதனமான எல்லா உயிர்களுக்கும் தயாபரனாக விளங்கிக் காப்பதல்லவா கடமை. ஆகையினால் தான் நாம் சென்று காத்தோம். பசியால் மெலிந்து, வெயிலால் உலர்ந்து கதியின்றித் துயரப்பட்ட அப்பன்றிக் குட்டிகளைக் காப்பதல்லவா முறை? அம்முறையைச் செய்தோம். அரசனுக்கு அமைச்சராகிப் பின்பு அழைத்துக்கொண்டோம்! ஆனால் அமணர் அனுப்பிய யானையை அழித்ததற்குக் காரணம் முண்டு. அதை அழித்தே தீர வேண்டும். அது பாப உருவம். தீமைகள் இயற்றித் திரிந்தது. தொலைத்து எறிந்து மக்களைக் காத்தோம்."

இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட தேவி பெரிதும் மனமகிழ்ந்து நின்றாள்.

அப்போது இறைவனுடைய கருணைப் பிரபாவத்தை, இனிய பாசுரங்களால் யாழிசையுடன் இயைத்து, எங்குமறிவித்தார் நாரத பகவான்.

47

“வலியான் வரம்”

நாஜராஜன் மகிழ்ச்சியுடன் இருந்து பிறகு தன் மகனுக்கு முடிசூட்டிவிட்டுக் காலமானான். சகுணபாண்டியன் ஆட்சிபுரியும் காலம்.

ஒருவன், முற்பிறப்பிற் செய்த திவினை காரணமாய்க் கரிக்குருவி யாய்ப் பிறந்திருந்தான். பறவை களுள் சிறியதாகிய அப்பறவை காக்கை முதலிய ஏனைய பறவை களுக்குப் பயந்து காட்டிற்குச் சென்று, ஒரு மாமரத்தில் கூடுகட்டி புக்கொண்டு வாழ்ந்து வந்தது.

ஒரு யாத்திரிகனே போல வேடந்தரித்துக்கொண்ட இறை வன் அப்பிரமரத்தின் அடிப்புறத் தில் தங்கினான். பலர் அவருடன் அமர்ந்து ஞான உரைகளைக் கேட்டுத் தெளிய முற்பட்டார்கள். “தலம்” திர்த்தம், மூர்த்தி, என்ற மூன்று வகையிலும் முதன்மைப் பதவியை வகிப்பது மதுரையே. தோன்றிய பிறவிலேயே வேண்டிய வரத்தைக் கொடுப்பது அங்கே வாழும் தெய்வ வடிவமே” என்று ஞானவுரை களைக் கூறிக்கொண்டேயிருந்தார் யாத்திரிகர். மரக்கொம்பிலேயிருந்த குருவியின் காதில் இவ்வார்த்தை கள் விழந்தன. உடனே அதற்குத் தன்னைக் காத்துக்கொள்ளும் முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டுமென்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று.

உமரத்திலிருந்தும் புறப்பட்டு வந்துரையை அடைந்தது. பொற்றா உரைக்குளத்தில் தேராய்ந்து சிறுறைவனையும் இறைவனையும் கதன்னுடைய பாஷையில் போற் றியது.

தேவி ஆச்சரியமடைந்தாள். இறைவனே அதை அருகே அழைத்

துத் தழுவிக்கொண்டார் சத்திய ஞானமாம் “மிருத்யுஞ்ஜய” மந்திரத்தை உபதேசித்தார். அதைக் கேட்டதும் அறிவு வரப்பெற்றுப் போற்றியது அக்குருவி. அப்போது அது வேண்டிய வர மொன்று அநிசயிக்கத்தக்கது.

“பறவைகளுக்குள், நானும் என் இனமும் மிகவும் தாழ்ந்தவை களாகக் கருதப்படுகிறோம். பிற பட்சிகள் துன்புறுத்த நாங்கள் எத்தனை காலம் பொறுத்திருப்பது. தாங்கள் எங்களைப் பலமுள்ளவர் களாக்கவேண்டும்.

இவ்வாறு கேட்டதைச் செவி மடுத்த இறைவன். “அவ்வாறே ஆகுக” என்றார். அன்று முதல் அது ‘வலியான்’ என்று அழைக்கப் பட்டது. பிறகு இறைவன் கழலை அடைந்தது.

“தக்கவன் ஒருவன் வாழத் தன் கிளை வாழ்வது” என்பது பழ மொழி. அதன் உண்மையை ஒரு பறவை விளக்கிவிட்டது. அத னுடைய இனமெல்லாம் “வலிவு பெற்று வலியான் என்றே இன் றும் அழைக்கப்படுகின்றன. இப் பறவைகள் சகுண சாஸ்திரத்தில் புகழ்ந்து கூறப்படுகின்றன.

48

நாரையின் அன்பு

பாண்டிய நாட்டின் தென் பாகத்தில் ஒரு தாமரைத் தடாக மிருந்தது. அங்கே வசித்து வந்த நாரை ஒன்று குளத்திலுள்ள மீன் களைத் தனக்கு ஆகாரமாகக் கொண்டிருந்தது.

சில நாட்களுக்குப்பின் மழை யில்லாமையால் குளம் வற்றிப் போயிற்று. ஆகாரம் கிடைக்காமல் வருந்திய நாரை பக்கத்தேயிருந்த காடு ஒன்றை அடைந்து சோர்ந்து விழ்ந்தது.

அங்கே ஒரு தபசி மற்றும் பல முனிவர்களுடன் நீராடிவிட்டுப் போவதைப் பார்த்தது. உடனே அங்கே ஒரு குளம் இருப்பதை அறிந்து அங்கு சென்றது. பசியோடிருந்த அதன் கண்ணுக்கு முன்னே ஆயிரமாயிரம் மீன்கள் எக காலத்

தில் தென்பட்டன. அவைகளை அருந்த வேண்டும் என்ற எண்ணத் துடன் சென்றபோது அதனுடைய மனச் சாட்சி குறுக்கிட்டுத்தடுத்தது.

“நீராகும் முனிவர்களது சடை முடையைப் பரிசுக்கும் இம்மீன் களை நாம் சாப்பிடுவது பாபமில் லையா? இவ்வாறு எண்ணிய அந்த நாரை உணவுகொள்ளாமல் முனி வர்களுடைய இனிய ஞான உரையைக் கேட்டது.

கரிக்குருவியைப்போல அதுவும் மதுரைக்குச்சென்று இறைவனைப் போற்றியது. அப்போது தோன் றிய இறைவன், அதற்கு வேண்டியதைத் தருவதாகக் கூறினார்.

“நான் இப்பிறவியை விரும்ப வில்லை. மெய்யர்கள் வாழ்கின்ற சிவலோகத்தில் சேர்ந்து உய்ய வேண்டும். இன்னொன்று கேட்கிறேன். இத்தடாகத்தில் என் குலத்து நாரைகள் வந்தால் இம் மீன்களைத் தின்ன ஆசைகொண்டு பாபத்தை அடையும். ஆகையினால் இத்தீர்த்தத்தில் மீன்களை இல்லா திருக்க வரம் வேண்டுகிறேன்” என்றது நாரை. அவ்வாறே அருளி னார் இறைவன்.

“தன்கிளை யன்றி வேற்றுப் பறவைகள் தாமும் தன்போல் நன்கறி யடைய வேண்டிற் றே கொல்லித் தாரை செய்த அன்பினில் வியப்போ, ஈசன் அருளினில் வியப்போ அன்பர்க்கு)

இன்புரு வான ஈசன் அருள் அன்பர்க்கு) எளிதே ஐய!”

என்ற அருமையான பாடல் இக்கதையின் நீதியைத் தெளி வாக்கக் காட்டுகின்றது.



ஜமதக்வி:

விடியலும் ஆயது! வெளுத்தது! வானம்
யடிமிசைப் பறவைகள் பாட்டிசைப் பதுபார்!
மிடியுடன் யமுனா மணல்தட நீரைத்
துடியிடை மாதே! கொணர்ந்திடு வாயே.

ரேணுகா:

இக்கணம் செல்வேன் எனதுயிர் நாத!
வெட்கமும் சகியேன் விடிந்தும் உறங்கினேன்!
முக்காலமும் உணர் முனிவரே! விரைவில்
தக்கீர் கொணர்வேன் தவறைப் பொறுப்பீர்.

ஜமதக்வி:

போனது போகட்டும்! பூவையே! எனது
மோனங் கலைவதன்முன் மொண்டுநீ வநவாய்!
வானவர் முதலோர் வாசலில் அமர்ந்தார்
ஆனதோர் யாக அநக்கியங் கொளவே.

(ரேணுகை ஆச்சிரமம் விட்டு

வெளியில் போய்க்கொண்டே)

ரேணுகா:

நேடி நிஷ்டைக்கென நிகழும் நதியில்
தாமணல் தடத்தில் தூயநீர் கொணர்வேன்!
தாமலர் கொய்வேன்! தூவுவேன் யாக
பூதியிலே யான் புண்ணியம் இதுவே.

(யமுனா தீரம்: ரேணுகை நீரில் இறங்குகிறாள்:
நீரின் சலசலப்பு)

ரேணுகா:

தெய்வக் கண்ணன் ராதையுடனே
வைகல் ாளும் வேயந்தழல் ஊத
மெய்யாய் ஆடும் மேன்மை பெற்றாய்!
தய்ய யமுனா தேவீ! துணைசெய்!





(வானில் கந்தர்வன் பாடிக்கொண்டே வட்டமிடு
கொண். அவனுருவம் நீயில் பிரதிபலிக்கிறது.)

கந்தர்வன்:

மாண்ட லோக மாட்சிபென் னென்பேன்!
மாநதிக் கரையும் மாந்தரில் இசையும்
தேமலர்ச் சோலையும் தெளிந்த நீ ரோடையும்
வானவ ருலகில் வயந்திடல், அரிதே!
(ரேணுகை நீயில் அவனைக்கண்டு)

ரேணுகை:

ஈதென்ன காட்சி! யமுன நதியில்
பேதையென் விழிகள் காண்பது கணவோ!
போதையோ! இதுபோல் பூண் அழகன்
வேதன் படைப்பில் விளைந்ததும் உண்டோ!

ரேணுகை:

விழியே! உனது வேடிக்கை இதுவே!
வழியும் அழகன் வானிலே ஊர்கொண்!
அழியும் ஈனது நெஞ்சமும் அந்தோ!
பழியின் பார்வையும் படுமென் டிதே

(பெருமூச்சு விட்டு)

மாமுனி யொருவன் மாதென மணந்தான்!
நேமமும் நிஷ்டையும் நீங்கா மனைவியா!
பூரியில் புகையும் சமீத்தும் நீருமே
சேமித் திருவேன்! செய்வதென் றறியேன்!
(பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டே மணலில் குடம்
அமைக்கொண்! குடம் அமையவில்லை.)

ரேணுகை:

ஹா!...யமுன!...(அ முகிறுள்)
மோசம் போனேனே!
நாச காலி நான்!
மாச கொண்டேனே!
ஈசல் ஆனேனே!

(குக்கம் நெஞ்சை அடைக்கிறது)

மணலே! தடமாய் மாறமாட் டாயோ!
கணவன் சினத்தால் கல்லாய் விடுவேன்!
துணை செய் தேவீ! துயரம் ஆற்றேன்!
பிணமாம் ஈந்தன் பிழை பெறுப் பாயே!

(நெறுங்கையோடு திரும்புகொண்:
முனிவர் கோபக்கனல் சிந்துகொண்.)

முனிவர்:

பழியின் உருவே! பாவி சண்டாளி!
விழிமுன் நின்றல் விடுவேன் சாபம்!

ரேணுகை:

பரம தயாள! பதத்தில் அடைக்கலம்!
கருணை புரிவாய்! கதியில் லேனே!

முனிவர்:

தாடியைக் கெடுத்த கோடரிக் காம்பே!
தாடில் நுழைந்தால் கொல்வேன் செல்வாய்!

ரேணுகை:

தஞ்சம் நீயே! தயையெய் வாயே!

முனிவர்:

வஞ்சகி! இனி வாய்திற வாதே!
(முனிவர் புத்திரர்களைக்கூவி)

முனிவர்:

மைந்தர்காள்! இவள் நும்தாய் அல்லள்!
இந்தக் கணமே கொல்லீர்! இவளை

புத்திரர்:

ஈன்ற தாயினை ஏமது கையாலே
ஆன்ற தந்தையே! கொல்வதும் அழகோ!

முனிவர்:

தந்தையை மதியா தறுதலைப் புதல்வீர்!
எந்தன்முன் நில்லாதே தாயின்! ஏதமின்!!
(பரசுராமன் அப்போதுதான் வருகொண்)

பரசுராமன்:

எந்தையே! இங்கென்ன நடந்தது!
சந்தை கலங்கும் சேதியும் யாதோ!

முனிவர்:

பரசுராமர்! பதிகையின் தாயின்
சிரசைக் கொய்வாய்! சேக்கிரம் செய்வாய்!

பரசுராமன்:

தந்தைசொல் மிக்க மந்திரம் இல்லை
சீந்துவேன்! என் காயின் சிரசை.
(கைக் கோடரியால் தாயின் சிரசை வெட்டுகொண்:
உயிரற்ற தாயின் உடம்பைப் பார்த்துப் புலம்புகொண்.)

பரசுராமன்:

ஐயோ! அம்மா! அகன்றயோ! நீ
மெய்யாய்க் காலையு மோகினென் யானே!

முனிவர்:

கலியைத் தீர்த்தாய்! கண்ணே! ராமா!
பொலியும் வரமும் வேண்டுவ புகல்வாய்!

பரசு:

அருமைத் தந்தாய்! அன்னையை மீட்டும்
அந்நவாய்! இதுவே அடியேன் வரமே!

முனிவர்:

தந்தேன்! தனயா! தாயை அடைக!
இந்த உலகில் யாவையும் பெறுக!
(ரேணுகை உயிர் பெறுகொண்: பரசுராமன்
ஒடித்தாயின் காலில் விழுந்து)

பரசு:

கொன்ற பாவி நான்! வாழையின் கன்று
நின்ற தாயை அழிப்பதை நிகர்த்தேன்!
என்றன் அம்மா! ஈன்சிறை பொறுப்பாய்!
சென்றதை மறப்பாய்! சேயினை ஏற்பாய்!

ரேணுகை:

தற்றம் எனதே! தழைந்தாய்! எனக்கே
உற்ற தண்டனை உழுந்தன் வாழம்!
வெற்றி பெற்றது விதியே யன்றே
பற்றும் விதியின் பண்பையா ரறிவார்!



மாப்பிள்ளைத் தோழன்!

நீய், கொலிங்கசாஸ்திரிகள், எச்சமி ஏல்

16.

ஸாம்பசிவ அய்யரின் “கார்” புறப்பட்டதும் பக்கத்து வீட்டு எச்சமி அம்மாள் உள்ளே நுழைந்தாள்.

“ஏண்டி, ஸரஸ்வதி! தர்மு பாட்டியைப் போய் பார்க்க வேணும் என்று காலமே பேசிக் கொண்டிருந்தோமே; அதற்காக உன்னைக் கூப்பிடலாமென்று ஒரு நாழி முன் வந்தேன். ரேழியிலே தஞ்சாவூர் மனுஷ்யாள் வந்திருக்கிறதைப் பார்த்தேன். பாக்கு வெற்றிலை வாங்கத்தான் வந்திருக்கிறார்களேபோலிருக்கிறது, இப்போது சந்தர்ப்பமில்லை” என்று நினைத்துக்கொண்டு ஆத்திற்குப் போய் விட்டேன். பாக்கு வெற்றிலை வாங்கத்தானே வந்திருக்கா? எங்கே வெளியிலே புறப்பட்டுப் போகு?

ஸரஸ்வதி:—வந்தவர்கள் ஏதோ அந்த மாதிரி உத்தேசத்துடன் வந்திருப்பதாய்தான் தெரிகிறது.

எச்சமி:—பின்னே வேறே என்ன ஸந்தேகம்?

ஸரஸ்வதி:—அவர்கள் வாயைத் திறந்து சொன்னால் தானே நிச்சயம்?

எச்சமி:—எதற்காகப் பின்னே இரண்டு பேர் ரயில் சார்ஜ் பண்ணிக்கொண்டு வந்திருக்கா?

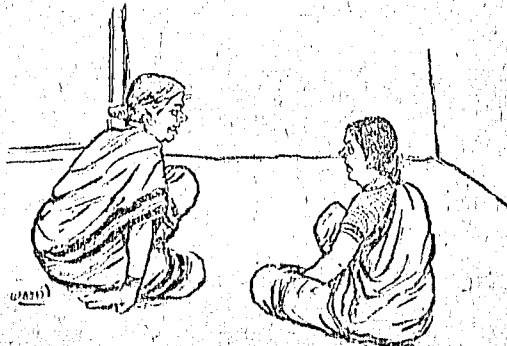
ஸரஸ்வதி:—அவர்கள் வந்து நிச்சயம் செய்துகொள்ளத்தான். ஆனால் இங்கே வந்ததும், ஸந்தர்ப்பம் வேறு தினுசாயிருக்கு.

எச்சமி:—ஏண்டி, ஸரஸ்வதி, மென்று விழுங்குகிறாயே! உன் ஆத்துக்காரர் தயாராகவில்லையா?

ஸரஸ்வதி:—இவர் தயாராகத் தானிருந்தார். ஸம்பந்தி ஒன்றென்றாக ஒட்டிக் கொண்டு போனார். இவாளுக்கு வெறுப்புத் தட்டிப் போய் பதிலே போடாமலிருந்து விட்டார். அதற்குமேலே அந்தப் பிள்ளை அன்றைக்கு இங்கே வந்ததா? மறுநாளும் வந்திருந்தது. இங்கே இருக்கிற ஜாடையறிந்துகொண்டு அப்பாவுக்கு எழுதியிருக்கு. கொஞ்சம் கண்டிப்பிப்பாய்தான் எழுதியிருக்காப் போலேயிருக்கு. அதற்குமேலே அந்தப் பிராமணர் பிள்ளையின் இஷ்டப்படி விட்டு விடவேண்டியதுதான் என்று தீர்மானம் செய்துகொண்டு முன்னே யோபின்னேயோ பாக்கு வெற்றிலையை வாங்கிக்கொண்டு வந்துவிடுங்கள் என்று சொல்லி இவர்கள் இரண்டு பேர்களையும் அனுப்பியிருக்கிறார். இவர்கள் தான் இதற்கு முன்னேயும் இரொண்டொரு தடவை வந்திருக்கிறார்களே! நீங்களும் தான் பார்த்திருக்கிறீர்களே!

எச்சமி:—சரி. அப்போ, பாக்கு வெற்றிலை வாங்கிவிட வேண்டியது தானே? வேறு என்ன தாமதம்? இன்றைக்கு நாள் நன்றாயிருக்கே கா இல்லையோ?

ஸரஸ்வதி:—இங்கு வந்தவர்களுக்கு உடனே பாக்கு வெற்றிலை வாங்கமுடியாத படிக்குப் போய் விட்டது.



எச்சமி:—அதுதான் ஏன் என்று கேட்கிறேன். என்ன, யோசிக்கிறாயே? பெண் ஏதாவது தகராள் பண்ணுகிறாளோ? இந்தக்காலத்துப் பெண்களெல்லாம் கல்யாணமே வேண்டாமென்றல்லவா சொல்ல ஆரம்பிக்கிறது! ஆனால் அம்பு அப்படிப்பட்ட பெண் அல்லவே! நான் வேண்டுமானால் அவளுக்கு நல்லத்தைச் சொல்லுகிறேன்.

ஸரஸ்வதி:—அவள் காலேஜிலே சேரணும் என்றுதான் சொல்லுகிறாள்.

எச்சமி:—சேரட்டுமே! அதற்காகக் கல்யாணத்தை நிறுத்துவானே? பிள்ளை இங்கே தானே வேலையாயிருக்கான்? அழகுபோல் கல்யாணத்தைப் பண்ண, மாப்பிள்ளையை ஆத்தோடு கொண்டு வந்து வைத்துக்கொள்ள! உனக்குத்தான் வேறே என்ன இருக்கு? தனிக்குடித்தனம் வைக்கவேண்டாம். மாப்பிள்ளை ஆபீஸுக்குப் போகட்டும்! பெண் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போகட்டுமே! அதுக்குள்ளே, ஆறுமாதம் லீவு எடுத்துக்கொள்ளும்படி, வந்து விட்டால் அப்புறம் படிப்பைப்பற்றி விசாரமில்லை. இரண்டுங்கெட்டான்கள் அப்படித்தான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும். அதுகள் போகிற வழி விட்டுத்தான் பிடிக்க வேண்டும்.

ஸரஸ்வதி:—என்னமோ, பார்ப்போம். எப்படி நடக்கிறதோ?

எச்சமி:—இப்போது, ஆனால், அவர்கள் எல்லோரும் அந்தப் பிள்ளையாண்டாணைப் பார்க்கப் போயிருக்கிறார்களாக்கும்?

ஸரஸ்வதி:—ஆமாம்! அவனுக்கு ஏதோ உடம்பு கொஞ்சம் சளிகரியமில்லையாம். பார்க்கத்தான் போயிருக்கிறார்கள்.

எச்சமி:—சுரதாரண மாமனாரே பார்க்கவேண்டியதுதான். டாக்டர் மாமனார் பார்க்காமலிருக்கலாமோ? ஆனால் ராத்திரி சம்பந்தி விருந்து என்று சொல்லு.

ஸரஸ்வதி:—ஆமாம். அவாள் இங்கேதான் சாப்பிடுவார்கள்.

எச்சமி:—என்ன மெள்ளச் சொல்லுகிறாயே, பின்னே வேறே எங்கே போவார்கள்? அப்படியானால், தர்மு பாட்டியாத்திற்கு நான் மட்டும் போய்விட்டு வந்து விடுகிறேன். நீ உன் ஜோலியைப் பாரு. குழந்தை அம்பு எங்கே காணோம்?

ஸரஸ்வதி:—மாடியில் ஏதோ படித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். நானும் வரேன் அம்மாம். இந்தச் சமயம் இல்லாவிட்டால், அப்புறம் நேரது. போய்விட்டு ஒரு நிமிஷத்திலே வந்துவிடலாம். அம்பு, சித்தே கீழே வந்து ஆத்தைப் பார்த்துக்கொள். தோட்டக்காரன் சிவப்பிரகாசம்வந்தாலும் துணக்கு இருக்கச் சொல்லு. நான் ஐந்து மணிக்குள்ளே வந்து விடுகிறேன். ஏன்டி! காதில் விழுந்ததா?

“எல்லாம் காதில் விழுந்தது” என்று மாடியிலிருந்து பதில் வந்தது.

“கதவைச் சாத்திக்கொள்”
“ஆகட்டும்”

ஸரஸ்வதியும், எச்சமியும் புறப்பட்டார்கள்.

அம்பு, எச்சமிக்கும் ஸரஸ்வதிக்கும் கீழ் நடந்த சம்பாஷணைகளை மாடிப்படியிலிருந்து கவனித்துக் கொண்டிருந்தாள். தஞ்சாவூர்க்காரர்கள் வந்திருந்த போதும், அப்பா உள்ளேயிருந்து அவர்களுக்குக் காப்பி எடுத்துக்கொண்டு போனபோது, ஸரஸ்வதியினிடம் சுருக்கமாய்த் தான் ராயப்பேட்டை வரையில் போகவேண்டிய அவசரத்தைப் பற்றிச் சொன்னபோதும் அம்பு கூடத்து உள்ளேதான் இருந்தாள். ஸரஸ்வதி, ஏன்எச்சமியிடம் ராயப்பேட்டை ஹாஸ்பிடலில் சேஷ அடிபட்டுக் கிடைப்பதைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை என்று அம்புவுக்குச் சந்தேகம் தோன்றிற்று. ஆனால் அந்நிலைமையிலிருந்தாலும் சொல்லியிருக்க முடியாதென்று உணர்ந்தாள். அந்தச் செய்தி பரவுவதற்குக் காரணமாயிருப்பது அனுதாபமும் பற்றுதலும் உள்ளவர்களுக்கு அழகன்று. ருசிகரமான விஷயமல்லாததாலும், வருத்தத்திற்குரியதாலும், பூரா விவரங்களும் தெரியும்வரை பலவித கல்பனைகளுக்கும், சந்தேகங்களுக்கும் அவகாசமிருந்தாலும், அடுத்தபடி வருகிற காரியம் அனுகூலமானால், நாம் பாத்தியப்பட்டவர்களாகிவிடுவதால் பல்வேறு வம்புகளுக்கு ஆஸ்பதமாகக்கூடிய ஒரு கஷ்டச் செய்தியை விஸ்தரிக்க விடுவது எச்சமியின் சளைப்பற்ற கூரிய விசாரணையில் தர்மு சங்கடத்திலகப்பட்டுக்கொண்டவளாக புசப்பியே பதில் கொடுத்து வந்தாள் என்பது அவளுக்குப் புலப்பட்டது. “நானாயிருந்தால் வெடுக்கென்று ஏதாவது சொல்லிவிட்டு திட்டையும், மனஸ்தாபத்தையும் வாங்கிக் கொண்டிருப்பேன்” என்று தனக்குள் சொல்லிக்கொண்டாள் அம்பு. அவளுடைய எண்ணமெல்லாம் ஆஸ்பத்திரியில் கிடக்கும் சேஷுவையே நாடிச் சென்றன.

வீட்டில் ஒண்டியாயிருந்த அவள் சஞ்சலத்துடன் அங்குமிங்கும் திரிந்து கொண்டு, அப்பாவின் மேஜைக்கு வந்தபோது, அவள் கண்ணில் சேஷுவின் லெட்டர்பட்டது. அது டாக்டரால் கொடுக்கப்பட்ட ஸரஸ்வதியினால் படிக்கப்பட்ட பிறகு மேஜையின் பேரிலேயே கிடந்தது. அம்பு நாத்காலியில் உட்கார்ந்து கொண்டு லெட்டரைப் படித்தாள்.

“என் மதிப்பிற்குரிய கணயரே” என்ன மரியாதை அப்பாவிடத்தில்! இவர் உதானேம் செய்ததை நினைக்கவேயில்லையே!

“என் தகப்பனுக்கு இன்று லெட்டர் எழுதி விட்டேன். கூடிய சீக்கிரம் தங்களுக்குப் பதில் வரும்” —அவர்கள் போக்கைக் கண்டித்து இவர் எழுதியதை அவர்கள் அங்கீகரித்துத் தான் மனுஷ்யர்களை அனுப்பியிருக்கிறாள். தகப்பனர் பண விஷயமாய், படும் பேராசைக்கு எதிர்ப்புத் தோடர்த்தாலும், தன் பிதாவின் குணங்களைப் பெருமைப்படுத்தி எழுதுவது எவ்வளவு பெருந்தன்மை! தன் இனத்தவரைப் போற்றி கௌரவமாய்ப் பேசுவது தெரிந்தவர்களுக்கு லக்ஷணமல்லவா?

“நீயே பதில் எழுதலாம் என்று என்னிடம் தாங்கள் சொன்னதற்கு அபிப்பிராயம் இதுதா

னென்று நினைக்கிறேன்.” —இந்த வார்த்தையில் என்ன சாதாரண அப்பா ஏதோ வருத்தத்தினால் எப்படியோ அசந்தர்ப்பமாய் நடந்து கொண்டதைக்கூட ஒரு பொருட்சுவையுள்ள நாகரிக நடத்தை யாகக் கல்பித்துக் கடிதம் எழுதும் இந்த நாஸ்திக்கான முறை எளிதில் யாவருக்கும் வராது.

“வைத்த முகூர்த்தத்திலேயே விவாஹம் நடப்பது நிச்சயம்” — எனக்குச் சிரிப்பு வருகிறது. என்னை மணந்துகொள்ள இவர் நிச்சயம் செய்து விட்டார்! நானும் அப்படியே நிச்சயம் செய்துகொண்டேனே என்று தெரிபுக்கூட வேண்டாம்போலிருக்கிறது! ஐயோ பாவம்! நினைத்தால் பரிதாபமாயிருக்கிறது! அவர் நிச்சயம் என்ன கதியாயிற்று! அவர் நிச்சயமும், என் நிச்சயமும் தான் எதற்கு உதவும்! தெய்வமல்லவா நிச்சயம் செய்ய வேண்டும்! வைகாசி மாதம் 18வ் க்ளூன் தான் செய்த நிச்சயத்தை எம்மரிக்க அவருக்குப் பிரக்ஞையாவது திரும்பி வருமா?

“தாங்கள் உதஸாகத்தைத் தளர விடவேண்டாம்” அப்பா என்ன செய்வார்? கையில் சேகரித்து வைத்திருந்த பணத்திற்கும் ஆபத்து வந்து விட்டது.

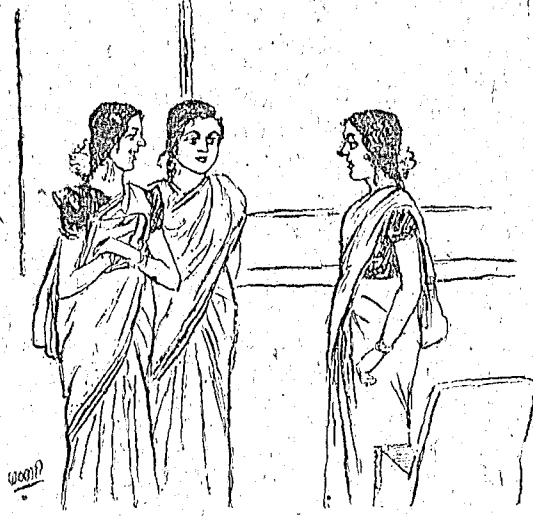
“அப்படி அவர்கள் தணிந்து பேரகாவிட்டாலும் நான் தங்கள்” —என்ன, இப்படி எழுதுகிறார்? வாசிக்க வேட்கமாயிருக்கும் போலிருக்கிறதே! வீதைக்காக ராமர் ஒரு கடலைத்தான் தாண்டினார். இவர் என்னைக் காது கடல்களையும் தாண்டி விடுவாராம்! வீதை, ராமருடன் கஷ்டப்பட்டு வேனென்று காட்டிற்குப் புறப்பட்டாள். நான் இவரைப்பற்றி இதுவரை ஒரு நல்ல எண்ணம் கூட எண்ணவில்லையே! வினையாட்டு புத்தியால் உதானேமாகக்கூடப் பேசியிருக்கிறேன்! அன்று அவர் நண்பன் வீட்டில் என்னை அவர் பார்த்தபோது கூட, நான் பச்சைக்குழந்தைபோல் அலறிவிட்டேனே! என்ன வெட்கக்கேடு! இதையெல்லாம் அவர் மன்னித்து விட்டார், எனக்காகச் சுற்றத்தாரையும் துறப்பாராம்! நான் அவரைத் துறந்தால், அவர் துறவியாவாராம். இந்த வார்த்தையை நிஜமாக்கிவிட்டாரே! சுற்றத்தார், உத்தியோகம், சரிர் எல்லாவற்றையும் தியாகம் செய்து அகஸ்மாதமாய் அடிபட்டு ஆஸ்பத்திரி

“நீயே பதில் எழுதலாம் என்று என்னிடம் தாங்கள் சொன்னதற்கு அபிப்பிராயம் இதுதா

னென்று நினைக்கிறேன்.” —இந்த வார்த்தையில் என்ன சாதாரண அப்பா ஏதோ வருத்தத்தினால் எப்படியோ அசந்தர்ப்பமாய் நடந்து கொண்டதைக்கூட ஒரு பொருட்சுவையுள்ள நாகரிக நடத்தை யாகக் கல்பித்துக் கடிதம் எழுதும் இந்த நாஸ்திக்கான முறை எளிதில் யாவருக்கும் வராது.

யில் கிடக்கிறாரே! நான் அறப்பேடு எனச் சந்தேகத்திலேயே இவர் அறவியாகிவிட்டாரே! அவருடைய தற்போதைய நிலைமைக்கு நான்ல்லவா காரணம் என்று இந்தக்கடிதம் ருசப்படுத்துகிறது. இதைப் பார்த்த பிறகும் அப்பா ஏன் உதானையிருந்து விட்டார்? ஆனால் என் அம்மாமட்டும் அவரைப் புகழ்ந்தே பேசி வந்தாள். அன்றுவந்த அவர் தோழரும் அவரை வாயாரப் புகழ்ந்தார். என்னைக் "குழந்தை" என்றார்! நான் அறிவுமுற்றது "குழந்தை" என்பதை அவர் ஒருக்

கணத்தில் அறிந்திருக்கிறார்! அவர்களெல்லாம் அறிவாளிகள்: நன்மை, தீமை, உயர்வு, தாழ்வு, பொருத்தம், வேற்றுமை, தக்கது, தகாதது, எல்லாம் தீர ஆராய்ந்து தெளிந்தவர்கள். நான் என் சிறிய அறிவைப் பெரிதாய் நினைத்து வகை தெரியாமல் துள்ளிக் குதித்தேன். அப்பா ஒருவரின் சமூகத்தைத் தவிர மற்றவர்களிடம் வரம்பு மீறி விளையாட்டும் விளையுமான பேச்சுக்களைப் பேசியிருக்கிறேன். நல்ல வேளை அப்பாவிடம் என் அசட்டுத் தீர்மானத்தைச் சொல்லாமலிருந்தேன். இந்தக் கடிதத்தை எழுதியவரின் உள்ள உணர்ச்சியும், அதற்கேற்ற படி அபாயத்திற்கஞ்சாத உறுதியும் ஒக்கணத்தில் என்னைத் தக்கதன் அறிவு தோன்றிய-குமரி குளம் மாறிய-இளம் நங்கையாக மாற்றிவிட்டாது! கடைசியாக மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறார். என் அப்பாவல்லவா அவரிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். இவரின் மனோ நிலைமையை என் அப்பாவும் சரி, அவருடைய அப்பாவும் சரி, அனாதா பத்துடன் தக்க சமயத்தில் உணர்ந்திருந்தால், இந்த விபத்தில் இவர்க்கிக்கொண்டிருக்க மாட்டார். இவர் உடம்பு குணமாகி வந்தால் வைகாரியில்லா விட்டாலும், ஆனியில் முகூர்த்தத்தை வைத்து நடத்த எல்லோருடைய மனதும் ஏகோபித்துத் தீர்மானமாகும் என் பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அம்புலின் துண்டிசுமாய்ப் பேசும் நாகுக்கு இனிப் பதவிட்டதுபோல் தானாகவே பணிந்து விடும்தோல்



தான் தோன்றுகிறது. அவர் அப்பாவுக்கு மரியாதை செலுத்த வரப் போகிறாராம்! அவமரியாதை மிகுந்த-அம்மா சொல்லும்போல் அதிகப் பிரஸங்கியான-எனக்கு அவர் மரியாதை கீற்றுக் கொடுக்கிறார். என் மனதில் இருந்த குழப்பம் நீங்கி விட்டது. அன்று அவர் என்னைக் கோபத்திலே நோக்கியதும், இன்று அவர் வீரச் செயலில் ஈடுபட்டதும் அவரை ஒரு தோழருக்கு விவரிக்கின்றன. அன்று தர்மபாட்டியாத்தில் என்னைப் பார்த்ததுபோல் இன்று அவர் கடிதத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் என்னை அவர் பார்த்ததால் அம்புலம்" என்று அழைக்கும் குரல் எவ்வளவு இன்பமாயிருக்கும்!

"அம்புலம்" என் ஹிருதயத்தின் எதிரொலியா, என்ன? "மிஸஸ் அம்புலம்."

"மிஸஸ் அம்புலம் சேஷாத்திரி! ஹை ஹை ஹை!" பத்மாவும், கமலாவுமல்லவா வருகிறார்கள்.

சேஷாவுள் கடிதத்தை டிராயரில் வைத்துவிட்டு, அம்புலம் எழுந்திருந்து தோழிகளை வரவேற்கலானாள்.

"ஓஹோ! வாருங்கள்" (வெளியில் வந்து) "எது இவ்வளவு குஷி? இரண்டு பேருக்கும் கல்யாணம் நிச்சயமாகி விட்டதே. 'எங்கள் இரண்டு பேருக்குமா? அப்படியானால் இனி பெண்ணை பெற்றவர்களுக்கு உலகத்திலேயே

கஷ்டம் கிடையாது!' என்று சொல்லிச் சிரித்தாள் பத்மா.

"கல்யாணம்" நிச்சயமானால் தானே குஷி! அப்போ உனக்குத்தான் குஷியாயிருக்கிறது என்பது உன் பேச்சிலேயே தெரிகிறது!" என்று அம்புலத்தை முதுகில் தட்டிக் கொடுத்துவிட்டு, மேலே பேசினாள் கமலா. உன்னைத் தான் கல்யாணம் விசாரிக்க நான்கள் வந்தோம். நான்கு தான் காலேஜில் சேரப் போகிறோமே! முகூர்த்தம் 18-ம் தேதியா? நீ சொல்லாதபோதிலும், எங்களுக்கு எப்படியோ தெரிந்துவிட்டது. எங்களுக்கு "புன்னர்" உண்டோ, இல்லையோ?

"நானும் தான் காலேஜில் சேரப் போகிறேன். கல்யாணமில்லை, ஒன்றுமில்லை. உட்காருங்கோ இப்படி."

"மேஜையைச் சற்றி நாற்காலியில் மூலரும் உட்கார்ந்தார்கள்.

கமலா வட்டவடிவமான முகமும், பசும்பொன்றிறமும் சற்று உயரம் கட்டையாய் இரட்டை நாடியான சரீரமுடையவள். வண்டுபோல் கறுத்ததும், அலைக் கடலின் தோற்றம்போல் படிப்படியாயிருப்பதுமான அவளுடைய செழிந்து தணிந்து தொங்கும் கூந்தல் அவளை மலையாளத்தில் பிறந்தவள் என்று எடுத்துக் காட்டியது.

பத்மா நீண்ட முகமும் மெல்லிய கழுத்தும், ஒல்லியான உடலும் வெளிர் பிறமுமுள்ள இளம்பாவை. அவளுடைய சலித்த கண்களும், விரித்த அதரவிதமும் அவளின் குழந்தை உள்ளத்தை விளக்கின: கமலாவின் உறுதியான நோக்கும் இறுகிய உதடுகளும், அழுத்த நான பேச்சும் அவளைப் பெண்மை முதிர்ந்த யுவதியென ருசப்படுத்தின.

கமலாவுக்கு வயது இருபதுக்கு மேலிருக்கும். அவள் கைம்பெண். நான்கு வருஷங்களுக்கு முன்பு தப்பிப்பிரதேசத்தில் வேலைக்கமர்ந்த அவள் மனைவாளன் மரித்து விட்டான். அவள் அதன் பின் தன் ஹைஸ்கூல் படிப்பைத் தொடர்ந்து இப்போது காலேஜ் (33-ம் பக்கம் பார்க்க)

ஆரோக்கிய வாழ்க்கை

1994-8
சென்னை-600 008

ஆரோக்கியத்தை விருத்தி செய்வதெல்லாம் ஆஹாரமென்றும், அரிய ஓஷாத்மென்றும், அதற்குத் தீங்கு தருவதெல்லாம் விஷகுணமுள்ளதென்றும், பொதுவாக ஒரு கொள்கையுண்டு. விஷம் என்னும் விஷயத்தைப்பற்றிய சில விவரங்களை வாசக நேயர்கள் பொதுவாகவும், அவர்களுள் வைத்தியத் தொழிலைக் கையாளுபவர் முக்கியமாகவும் அறிந்திருப்பது நலம். ஆகவே இக்கட்டுரை மற்றவர்களிலும் வைத்தியர்களுடைய கவனத்தை அதிகமாகக் கவரக்கூடியதாயிருக்கும்.

விஷம் என்றால், எந்தப் பொருளாவது மிகச்சிறிய அளவில் உடலுக்குள் சென்றாலும், உடலுக்கு மிகத் தீங்குண்டு பண்ணுவதாகவேனும், உயிருக்கு அபாயம் விளைவிக்கக்கூடியதாகவேனும் பலனில் முடிந்தால் அதை விஷம் என்று சாஸ்திரமறிந்தவர் வழங்குவார். பிராணஹரமான வஸ்து எதுவும் விஷம் என்று சிலர் சுருங்கக்கூறுவர். அன்னம் ஆரோக்கியம் அளிக்கின்றது; ஆனால் அதையே மிதமிஞ்சியுபயோகித்தால் அது ஆமதோஷம் முதலிய நஞ்சுத் தன்மையைக் காட்டுவதால் அதுவும் விஷமாவதுண்டு. அதற்கு மாறாக எட்டிக் கொட்டை முதலிய விஷச் சரக்குகள் அளவறிந்து உபயோகிக்கப்பட்டால், அமுதம் போல் அதிக ஆரோக்கியமளிப்பதுண்டு. ஆகவே வைத்திய சாஸ்திரத்தில், முக்கியமாய் அதைத் தீரம் என்கிற விஷசாஸ்திர விவரண நூலில் ஓஷாதங்களுக்கும், விஷங்களுக்கும் விளக்கமாக எல்லை குறிப்பிட்டுப் பேசு விதி ஏற்படுத்துவது அவ்வளவு எளிதான காரியமல்லவென்று அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். மேலுட்டு வைத்தியரான டாக்டர் டைலர் (Taylor) என்பவர் "ஒரு ஈரக்கு அல்லது மருந்து இரத்தத்தில், சேர்ந்ததும் உடற்சுரத்தைக் கடுமையாகக் கொடுப்பதாயிருந்தாலும், உயிரைப்போக்குவதாயிருந்தாலும், அது விஷம் எனப்படும்" என்று அபிப்பிராயப்படுகிறார்.

விஷம் என்றால் என்ன?

★

வைத்திய நன் பண்டித எம். துரைசாமி ஐயங்கார்.

விஷபதார்த்தங்கள் திரண்டு கனமாக அல்லது திரவமாகத்தான் இருக்குமென்பதற்கில்லை. சில ஆவியாகவும், சில வாயு ரூபமாகவும் இருக்கின்றன. ஆவி அல்லது வாயு ரூபமாயிருப்பவை ச்வாஸமார்க்கத்தினால் புப்புஸங்கள் என்னும் ச்வாஸப்பைக்குள் வியாபித்து மூச்சடைப்பு முதலிய கோளாறுகளை யுண்டு பண்ணி பிராணபாயம் விளைவிக்கும். கனமாகவும் திரவமாகவும் உள்ள விஷப்பொருட்கள் குடல் மூலமாகவோ, சிதைந்த சர்மம் மூலமாகவோ இரத்தத்திற்கலந்து திங்குண்டுபண்ணும். சில விஷச் சரக்குகள் இரைப்பையிற் சேர்ந்த கூடிய சீக்கிரத்தில் இரைப்பையிற் அழற்சியையும் எரி வந்தத்தையும் உண்டு பண்ணி, வார்தி முதலிய கோளாறுகளையும் கிளப்பி, அதிக ஸங்கடத்தையும், அப்பால் உயிருக்கு அபாயத்தையும் விளைவிக்கும்.

வைத்தியர் இவ்விஷயத்தை முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டும். சற்று ஏற்றக்குறைவான அளவுகளில் ஒரு பிணியாளிக்கு அளிக்கப்படும் விஷகுணமுள்ள வஸ்து அல்லது மருந்து அவனுக்கு எவ்விதத் தீங்கையுண்டு பண்ணிய போதிலும், அதற்கு வைத்தியர் போதுமான அறிவாமலேயோ, ஐக்கிரதைக்குறைவினாலோ அவ்வித மருந்து ஒருவனுக்கு ஏதேனும் தீங்கு விளைவித்தால், (சில சரீர ஸங்கடங்களையோ அல்லது பிராணபாயமளவான தீங்கையோ அது உண்டுபண்ணலாம்) அத்தீங்கின் தாரதமயம் எவ்வாறு இருந்த போதிலும், மருந்தைக் கொடுத்த அல்லது அதையுபயோகிக்கும்படி

சிபார்சு செய்த வைத்தியர்-விஷம் பிரயோகித்த குற்றத்திற்கு நியாயப்படி உள்ளாகிறார்.

ஸ்தாவர விஷம், ஜங்கம் விஷம் என்று பொதுவாக இருவகை விஷம் உண்டு. ஸ்தாவர விஷம் மறுபடி ஓஷதி விஷம், தாது விஷம் என்று இரண்டு விதம். வத்ஸநாபி, எட்டி முதலியவை ஓஷதி விஷத்தைச்சேர்ந்தவை. சங்கபாஷாணம், லௌவீரம் முதலியவை தாது விஷங்கள். ஸர்ப்ப விஷம், சிலந்தி விஷம் முதலானவை ஜங்கம் விஷங்களாம். பிராணனைப் போக்கும் குணமுள்ள எவ்வஸ்துவும் விஷமே. விஷங்களுக்குப் பொதுவாய் ஏற்பட்டுள்ள குணங்கள் பின்வருமாறு:—விவாயி: அதாவது உடலிற் பற்றிய சீக்கிரத்தில் இரத்தத்திற் பரவி, பிறகு வெவ்வேறு கோளாறுகளைக் காட்டுங்குணம். விநாஸி என்பது மற்றொரு குணம்: ஸந்தி பந்தங்கள் என்கிற பூட்டுகளைத் தளர்த்தி, ஓஜஸ் என்கிற ஜீவ தாதுவை அழிக்குங்குணம். ஆக்ரேயம் என்றால் மாம்ஸம் முதலிய தாதுக்களிலும், குடல்களிலும் கடுமையான அழற்சியைத் தருவது. யோகவாணி; அதாவது பித்தத்துடன் சேர்ந்து கடுமையான உஷணத்தை யுண்டு பண்ணி, உயிருக்கு ஆதாரமான மரீமங்கள் என்கிற பாகங்களைத் தாக்கிப் பிராணனைப் போக்குங்குணம். வாததேதாஷம், கபதோஷம் இவ்விருண்டையும் அழிக்கும் குணம். மதகரம் என்றால் வெறியையும் மயக்கத்தையும் தருவது. கொடிய விஷங்களுக்கு (ஸர்ப்ப விஷம் போன்றவைக்கு) முற்கூறிய திய குணங்கள் இயற்கையில் உண்டு.

ஸர்ப்ப விஷம் போன்றவற்றின் குணத்தையும்,செயலையும் ஆசார்ய வாக்படர் பின்வருமாறு விளக்கியிருக்கிறார்:—"விஷமானது தேகத்தில் பற்றியதும், முதலில் இரத்தத்தைத் தாக்கி அதைக் கெடுக்கின்றது; அதன் பிறகு வாத பித்த கபங்கள் என்கிற மூன்று தோஷங்களையும் பிரகோபிக்கச் (விருத்தியாக்கி) செய்து, இருதயம் புப்புஸம் (ச்வாஸாசயம்) முதலியவற்றையும் அடுத்தாற்போல் தாக்கி, தேகம் அனைத்தையும் சீரழியச்

செய்திருந்தது. இவ்வகைத் துறையில் அடுத்தடுத்து வெகு ஜோடியில் நடைபெறும் விஷத்தின் தீஞ் செயல்களாகும்." பால், கோழிமுட்டை முதலியவை ஒஜோ குணம் மிரம்பிய பதார்த்தங்கள். விஷமோ அதற்கு நேர் மாறான (ஒஜஸ்ஸை அழிக்கக்கூடிய) குணமுள்ளது.

இப்போது வைத்திய சாஸ்திரஞ் ஞர் வேறு மூன்று விதமாகவும் விஷத்தைப் பாடுபாடு செய்கிறார்கள்:—ஆக்ரேயம், மதகரம், ஆக்ரேய மதகரம் என்றவாறு விஷத்தின் செயலில் தோன்றும் வித்தியாஸங்களைக் கொண்டு இப்பிரிவினை செய்யப்படுகிறது. ஆக்ரேயம் என்பதை (அது அதிக அழற்சி தருவதால்) தாறுகரம் என்றும், மதகரம் என்பதை (அது மயக்கமும், மூர்ச்சையும் தருவதால்) பிரமாதி என்றும் கூறுவர். ஆக்ரேயம், மதகரம் ஆகிய இரண்டு குணங்களையும் ஒரு மிகக் கப்பெற்ற சரக்குகளின் செயலை வியவாயி என்னும் பொதுப்பெயராலும் வழங்குவதுண்டு. மதகாரியான சில சரக்குகளை மிகச் சிறிய அளவில் உபயோகித்தால் ஸுஷுப்தி என்னும் நித்திரைக்கான நிலைமையையுண்டாக்கும்.

ஆக்ரேய குணமுள்ள விஷச் சரக்குகளைச் சிறிது அளவு மீறியுபயோகித்தபோதிலும், குடலில் எரிவந்ததைக் கொடுத்து, பலமான அதிஸாரத்தையும் (பேதி) வாந்தியையும் சிறிது நேரத்தில் அது உண்டு பண்ணும். அதிஸாரமும் வாந்தியும் ஆவதற்கு முன்பாவது, அதே ஸமயத்திலாவது, அல்லது அவை ஏற்பட்டபிறகாவது வயிற்றில் கடுமையான வலியும் உண்டாகும். ஆக்ரேயம் என்றால் அக்னி குணத்தைப்பெற்றது எனப்பொருளாகையால், அச்சுபாவத்திற்கு ஏற்றபடி வயிற்றில் எரிச்சலும், வலியும் விரணக் குறியும் காண்பது இயல்பு. இக்குணம் பொருந்திய மருந்துகள் அல்லது வஸ்துக்கள் தாதுக்களை (தசை நார்ச்சரம் முதலியவை) சுழலச் செய்து சிதைத்து விட்டுத் தன்மையன். வீரம் அல்லது ஸௌவீரம், கூராரங்கள் (சுபாமார்க்க கூராரம் முதலியவை) சங்கத்திராவகம் முதலியவை இவ்வினத்தைச் சேர்ந்த விஷச்சரக்குகளாம். சங்கப் பாஷாணம் போன்றவை கேவலம் அழற்சியைத்தந்து, வாந்தி முதலியவையுண்டு பண்ணாமே யன்றி, தசைகளைச் சிதைத்துப்

புண்ணாக்குங் குணமுடையன அல்ல.

ஊமத்தை வதஸநாபி, அபிணி முதலிய ஒஷிவிஷயங்கள் பெரும்பாலும் மதகாரி அல்லது ஸுஷுப்தி குணம் அடங்கியவை. இவை குடலில் அழற்சி, வாந்தி முதலிய துர்க்குணங்களைச் சொற்பமாகவும் நரம்புமண்டலத்தையும், மூளையையும் தாக்கி மயக்கம் மூர்ச்சை முடிவில் (அதிகமானால்) மரணம் இவற்றை யுண்டுபண்ணுந்தன்மையன். ஊமத்தைப்போன்ற சில சரக்குகள் விஷவீர்யமுள்ளவை யானாலும், சந்தேஹக்குறைவான அளவில் தொடர்ந்துபயோகிப்பவருடைய உயிருக்கு அபாயமுண்டு பண்ணுவதற்குப் பதிலாக மூளையை மிகவும் கலக்கிக் குலைத்து உந்மாதம் என்றும் பித்து என்றும் வியாதிக்குப் பெரும்பாலும் காரணமாகின்றன. இதனாலேயே இக்குறிப்பிட்ட சரக்கு வடமொழியில் (ஆயுர்வேதத்தில்) உந்மத்தம் என்று (ஆனால் பெரிதும்) இது துத்தாரம் என்று வழங்கப்படுகிறது) காரணப்பெயரைப் பெற்றுள்ளது. சாஸ்திரத்தில் விவரித்துள்ளபடி முற்குறிப்பிட்ட ஸ்தாவர விஷத்தைச் சேர்ந்த சரக்குகள் ஐம்பத்தைந்து விதமும் ஐங்கம விஷம் எண்ணிறந்தவையுமாகும். அவ்வகைத்தையும் இங்கு விவரித்துக் கூறுவதற்கு இயலாது.

மேலும் விஷத்தில் நிஜவிஷம் என்றும், கிருத்ரிம விஷம் என்றும் வேறு இரண்டுவகையுமுண்டு. நிஜவிஷம் என்பது சுபாவமாகவே நஞ்சுத்தன்மையுள்ள முற்கூறிய ஐங்கம ஸ்தாவர விஷங்களாகும். விஷகுணமற்ற சில சரக்குகள் ஒன்று சேருவதால் விஷத்தன்மையைக் காட்டுவதுண்டு; அவ்வித செயற்கை விஷத்தை க்ருத்ரிம விஷம் என்போம். உதாரணமாக உஷாஷாரம் என்னும் உவர்மண் உப்பை (முறைப்படி சுத்திசெய்ததை) இரண்டொரு தேக்கரண்டியளவு உட்கொள்ளலாம்; அஜீர்ண அம்ல பித்தம் முதலிய வயிற்றில் புளிப்பு அதிகரித்த கோளாறு முதலியநிலை தாராளமாக உட்கொள்ளக்கூடியது இவ்வுப்பு. பாலில் நாம் சிறந்த உணவாகவும் உட்கொள்ளுகோம். ஆனால் இவ்விண்ணாட்டையும் ஒரு மிகச்சுச் சேர்த்து விட்டால் அது விஷ குணத்தைப் பெற்று களைக்குதுவாத நிலைவந்துவாக மாறி விடுகின்றன. இது ஒரு ஸாதாரண உதாரணமாகும்.

மாகும் ஓஷாதச் சரக்குகளில் தனித்தனியே உபயோகித்தால் நற்குணமளிப்பவையும், சில வற்றை (வஸ்து குணம் அறியாமல்) ஒன்று கூட்டிவிட்டால் விஷத்தன்மையைக் காட்டுபவையுமான பொருட்கள் பல உண்டு. செயற்கை விஷமான (கிருத்ரிம விஷமான) அவ்விதக்கூட்டுப் பொருளுக்கு காவிலும் என்பது ஆயுர்வேத சாஸ்திரியப் பெயராகும். உலிப்பதன் கெட்ட சில தின்பண்டங்களும் இக்கரவிஷ அட்டவணியில் சேர்க்கக்கூடியவையே. சிலர் ஒரு மனிதனை அல்லது ஸ்திரியைத் தமக்கு வசப்படுத்துவதற்காக மருந்திடுவதாகக்கூறும் கதைகளை இந்நாட்டில் பலர் கேட்டிருக்கலாம். அக்கதைகளுக்கு எங்கேனும் உண்மையில் ஆதாரமிருந்தால் அல்லாறு இடப்பெறும் வசிகர மருந்தும் இக்கிருத்ரிம விஷம் (கரவிஷம்) என்றுதான் நிச்சயிக்க வேண்டும்.

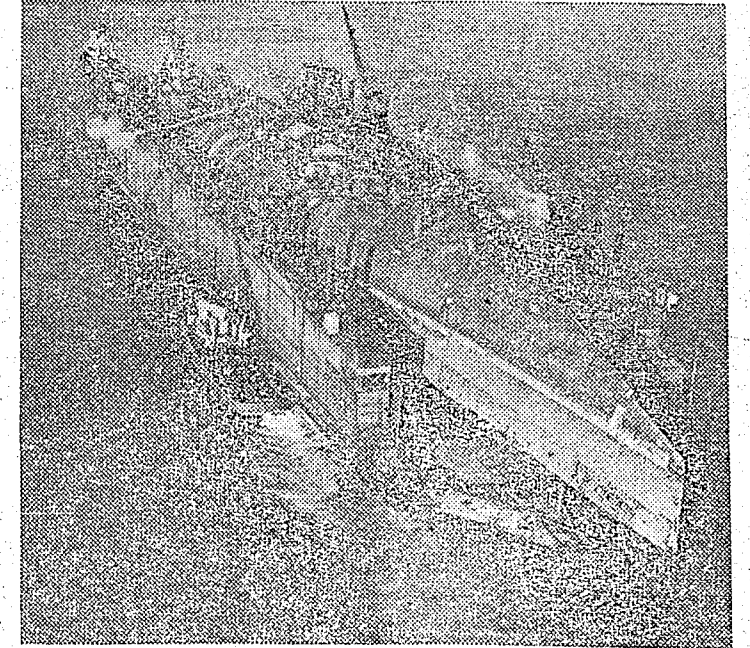
விஷம் எனப்படும் எல்லாச் சரக்கையும் அபாயகரமென்று தள்ளிவிடுவதில்லை. முற்குறிப்பிட்டவாறு எல்லா மருந்துகளுமே குறிப்பிட்ட அளவில் குறிப்பிட்டபிரிபியாளிக்குக் கொடுத்தால் ஸௌக்யமளிப்பதும், அளவு மீறியும் வியாதியின் கூறு அறியாமலும் உபயோகிக்கப்படுமானால் அபாயம் விளைவிப்பதும் ஸஹஜம். 'ஸர்ப்ப விஷம்' உண்மையில் உயிரைப் போக்கும்; ஆனால் அவ்விஷத்தைச் சரியான அளவில் தகுந்த நோயாளிக்குக் கற்றறிந்த வைத்தியர் உபயோகித்தால் தேக வீர்யத்தையும் ஆயுளையும் விருத்தி செய்யுங்குணம் அதற்குண்டு' விஷம் ப்ராணஹரம் தச்ச யுக்தி யுத்தம் ரஸாயனம் என்று அனுபவம் வாய்ந்த வைத்தியாசிரியர்கள் கூறுகிறார்கள். விஷத்தைப்பற்றிய விஷயம் வைத்திய சாஸ்திரத்தில் வெகு விஸ்தாரமானது. அவ்வுகுப்பு ஆயுர்வேதத்தில் பிரத்யேகமாகப் அகத்தந்திரம் என்று வழங்கப்படும். இதைவிட வேறு விவரங்களுக்கு இங்கு இடமில்லை.

எந்த விஷம் வயிற்றில் போய்ச் சேர்ந்ததாகத் தெரிந்த போதிலும் சிறிதும் தாமதமின்றி வாந்திக்குக் கொடுத்தோ வேறு உபாயத்திலோ ஆமாயத்தை (இரைப்பையை)ச் சுத்தம் செய்யவேண்டும். அதிக அளவான தண்ணிரையோ அதிக உப்பு கரைத்த ஜலத்தையோ மேன்மேலும் வலிய உட்கொள்

யுத்தம் செய்தவருக்கு கொத்து வேலை



யுத்தத்திலிருந்து திரும்பிய சோல்ஜர்களுக்கு பிரிட்டனில் கொத்து வேலை சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறது. கூரைமேலும், கீழேயும் நீங்கள் பார்க்கும் இந்த சாதுக்கள் சில நாட்களுக்கு முன்னால் வீராவேசத்துடன் சண்டையிட்டவர்கள்.



'ஸ்காபா ப்ளோ'வில் முழக்கப்பட்ட இந்த ஜெர்மன் யுத்தக் கப்பலை எடுக்க எட்டு பிரிட்டிஷ் கப்பல்கள் வேலை செய்யவேண்டிய தாயிற்று. அந்தக் கப்பலை கப்பல் வேலைத் துறைமுகத்துக்குக் கொண்டுவந்தபோது ஹார்பரைவிட அது பெரியதாயிருந்தது.

ஒரு கிராமத்தில் ஒரு கிழவியின் மூன்று பிள்ளைகளுடன் வசித்து வந்தாள். அவள் மிகவும் பலவீனமுள்ளவளாக இருந்தாள். முதல் இரண்டு பிள்ளைகளும் தாயை சரிவர கவனிப்பதில்லை. தங்கள் இஷ்டம்போல் ஊர் சுற்றுவதும், நினைத்தபொழுது வீட்டிற்கு வருவதுமாக இருந்தார்கள். ஆனால் கடைசி பிள்ளை மட்டும் தாயினிடத்தில் அளவிலா அன்புகொண்டிருந்தான். ஆதலால் தாயும் அவனிடத்தில் மிகவும் அன்புடையவளாயிருந்தாள்.

ஒரு சமயம் அவ்வூரில் ஒரு கொடிய நோய் பரவி, ஊரெல்லாம் கலைய ஆரம்பித்தது. கிழவியின் முதல் இரு பிள்ளைகளும் தம் வீட்டிலுள்ள எல்லாப்பொருட்களையும் எடுத்துக்கொண்டு தாயை விட்டுவிட்டு அடுத்த ஊருக்குக் கிளம்பினர்.

அவர்கள் போகும் வழியில் ஒரு காடு இருந்தது. அதில் பல கொள்ளைக்காரர்கள் வசித்துக் கொண்டிருந்தனர். கிழவியின் இரண்டு பிள்ளைகளும் அக்காட்டின் வழியாகச் செல்லும் போது, கொள்ளைக்காரர்கள் அவர்கள் இருவரையும் வழிமறித்து, அவர்களிடமிருந்த பொருட்களைப் பிடுங்கிக் கொண்டு, அவர்களை வெறுங்கையுடன் விட்டுவிட்டார்கள்.

கிழவியின் கடைசி மகன் தன் தாயாரைத் தன் இருதோள்களிலும் சுமந்து கொண்டு, அண்ணன்மார்கடன்று சென்ற அக்காட்டின்



பால்கன்-ஜி-பா

கிழவியின் பிள்ளைகள்

(எஸ். ராஜப்பா)

வழியாகவே தானும் சென்றான்.

அவனையும் திருடர்கள் வளைத்துக் கொண்டார்கள். கொள்ளைக்காட்டத் தலைவன், “சொல், உன்னிடம் எவ்வளவு பணம் இருக்கிறது?” என்று கேட்டான். அதற்கு கிழவியின் மகன் “என்னிடமுள்ளது என தருமை கிழத்தாயே. இவளை விட எனக்கு வேறு பொருள் ஒன்றும் தேவையில்லை.” என்று பளிர்ரென பதில் கொடுத்தான்.

இதைக் கேட்டு கொள்ளைக்காரர்களின் தலைவனும், மற்றவர்களும் மிகுந்த ஆச்சர்யம் அடைந்தார்கள். “இவன் தன் தாயிடம் எவ்வளவு அன்பு வைத்திருக்கிறான்” என்று அந்தத் தலை

வன் சந்தோஷமடைந்து அவனிடம் கொஞ்சம் பணம் கொடுத்து, அவர்களுக்குத் துணையாக இரண்டு ஆட்களையும் அனுப்பினான்.

பையனும், தன் தாயாருடன், தான் போய்ச் சேரவேண்டிய ஊரை அடைந்தான்.

பொன்னிலும் பெற்ற தாயே மேலானவள். “தாயிற் சிறந்த கோயிலும் இல்லை.”

மரக்கவுண்டன் தோட்டம்

(எஸ். ஆர். மணி)

மரக்கவுண்டனிடம் சதுர வடிவத்தில் நாலு ஏக்கர் விஸ்திரமடைய ஒரு தோட்டமிருந்தது. அவனுக்கு நாலு பிள்ளைகளும் உண்டு. பிள்ளைகளுக்கு வயதானதும், கவுண்டன் தோட்டத்தைப் பாகம் வைத்தான். தனக்கும் தன் மனைவிக்கும் கால் பாகம் வைத்துக்கொண்டு, மீதியை பிள்ளைகளுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தான். ஆனால் அப்படிச் செய்வதில் கொஞ்சம் கிராமம் இருந்தது. ஏனென்றால் தோட்டத்தின் நடுவில் ஒரு கிணறு இருந்தது. அதிலிருந்து ஒவ்வொருவரும் தத்தம் பகுதிக்கு நேராக

வே நீர் பாய்ச்சிக் கொள்ள வசதியளிக்க வேண்டியிருந்தது, இல்லாவிட்டால் தகராறு ஏற்படுமென்று கவுண்டன் நினைத்தான். புதரின் விடை அடுத்த பகுதியில் வெளியாகும்.

* * *

இன்னும் இச்சங்கத்தில் சேராதவர்கள் உடனே விவரங்களுக்கு முக்காலணைபால் தலைவைத்து, எழுதவும்.

சேராதவர் ஸி.
“குறிப்பதன்”
கா, மார்ச் 21.



பல்லவி

கலயே ஸ்ரீ கமலநயன சரணே

அனுபல்லவி

கலயே கமலாஸனாதி ஸகலவிபுத சரணே

3 3 4

சரணங்கள்

பவபயபர ஹரணே பாஸுரநிபரணே

4 4 4 4 4

பஜனசீல ஜனமனோபிலவித

4 4

ஸரஸ்வதி ஹரணே ஸாதாமனோவி ஹரணே

3 4 1

ஸகலலோக துரிதராசி கிரிதலிசபர ஹரணே

3 3

ஜகதநஸூக கரணே ஜாதவிபின சரணே

3 2

ஜலஜநாப சரணதாஸ விபுலதசல கரணே

4 3

II

ஸ்ரீ கமலநயனசரணே

கலயே

கமலாஸனாதி

3

ஸகலவிபுத சரணே

3 4

கலயே

பவபயபர ஹரணே

4 4 4

பாஸுர ருசிபரணே

4 4

பஜனசீல ஜனமனோபிலவித

4 4

வரவிதரணே

3

ஸரஸ்வதி ஹரணே

3

ஸாது மனோவிஹரணே

4

ஸகலலோக துரிதராசி

3

—தாமரை மலர் போன்ற கண்களையுடைய

ஸ்ரீ பத்மநாபனின் பாதங்களை

—நான் வணங்குகின்றேன்.

—பிரமன் முதலான

—எல்லா தேவர்களையும் காப்பாற்றுகின்ற

(ஸ்ரீ பத்மநாபனின் பாதங்களை)

—நான் வணங்குகின்றேன்.

—ஸம்ஸார பயத்தையகற்றுவதும்

—மிகவும் எழில் வாய்ந்ததும்

—தன்னை பஜிக்கின்ற ஜனங்களின் மனதிற்குகந்த

—வரங்களையளிப்பதும் (ஆன ஸ்ரீ பத்மநாபனின்

பாதங்களை வணங்குகின்றேன்)

—தாமரை மலரின் செருக்கையடக்குவதும்

—ஸாது ஜனங்களின் மனதில் விளையாடுகின்றதும்

—எல்லா ஜனங்களுடையவும் பாபக்கட்டமாகின்ற

விரிகுலிசு ப்ரஹ்மணே
3
ஐகதுரு ஸுககரணே
3
ஜாதவிபின சரணே
ஜலஜநாப சரணதாஸ
4 3
விபுலகுசல கரணே

—பர்வதங்களுக்கு வஜ்ராயுதம் போன்றதும்
(ஆன பாத கமலங்களை வணங்குகின்றேன்)
—எவ்வுயிர்களுக்கும் இன்பத்தையளிப்பதும்
—பிருந்தாவனத்தில் ஸஞ்சரித்ததும்
—‘பத்மஹபதாஸன்’ என்ற பெயர் பூண்ட வஞ்சி
நாட்டரசர்களுக்கு
—மிகுந்த கேடமத்தைச் செய்வதும் (ஆன ஸ்ரீ பத்ம
ஹபதாஸன் வணங்குகின்றேன்)

III

ராகம் : செஞ்சுருட்டி

தாளம் : ருபகம்

பல்லவி

1.	; ம க =	ரிஸ ஸா ; ; ;	=	ஸா :	=	ஸ ஸ நி . த . த நி பா
	. க ல	யே		ஸ்ரீ		
	; த ஸ =	, ஸ ஸா ஸா ரீ	=	க ப ம ம	=	கா ; ; ;
	. க ம	. ல ந ய ன		ச . ர .		ணை
2.	ம ரி ம க =	ரிஸ ஸா ; ; ;	=	ஸ நி ரி ஸ	=	ஸ ஸ நி . த . தா நி ப .
	. . க ல	யே		ஸ்ரீ		
	; த ஸ =	, ஸ ஸா ஸரி காமக	=	ரிஸ ரிபமா	=	கா : : : :
	. க ம	. ல ந ய . ன . .		. . ச . ர		ணை
						+ +
3.	ம ரி ம க =	ரிஸ ஸா , ; :	=	த நி ஸ ரி	=	க ம க ரி ஸ ஸ நி . த
	. க ல	யே		ஸ்ரீ		
	நிபு . த ஸ =	, ஸ ஸா ஸரி காமக	=	ரிஸ ரிபமா	=	கா ; ; ; ;
	. . க ம	. ல ந ய . ன . .		. . ச . ர		ணை

அனுபல்லவி

1.	: ம க =	மா ; மா மா —	கா , ம =	பா ப ப ம க ம க
	. க ல	யே . க ம	லா . . .	ஸ நா . . . தி ,
	மரி ரிம =	, க ரி க <u>ரிஸா</u> , ரீ —	ரி ப ம ம =	கா ; , ஸ ஸா
	. . ஸக	. ல வி . பு . . த	ச . ர .	ணே
2.	ரி ப ம க =	மா ; மா மா —	கா , ம =	பா ப ப ம க ம க
	. . கல	யே . க ம	லா . . .	ஸ நா . . . தி .
	மரி ரிம =	, கரி <u>கரிஸா</u> , ரீ —	ரி ப ம ம =	கா ; ஸ ரி க ம
	. . ஸக	. ல வி . பு . . த	ச . ர .	ணே
3.	<u>பதபா மக</u> =	மா ; மா மா —	கா , ம =	பா பா ; நி த
	. . . கல	யே . க ம	லா . . .	ஸ நா . தி .
	மா த ப =	ப ம கா ப ம ம க —	க ஸ ரீ =	க ம ப க ம ரி க ஸ
	ஸ க .	ல . வி பு . . த .	ச . ர	ணே

ரி க “கலயே” பல்லவியைப்பாடி நிறுத்தவும்.

சரணம்

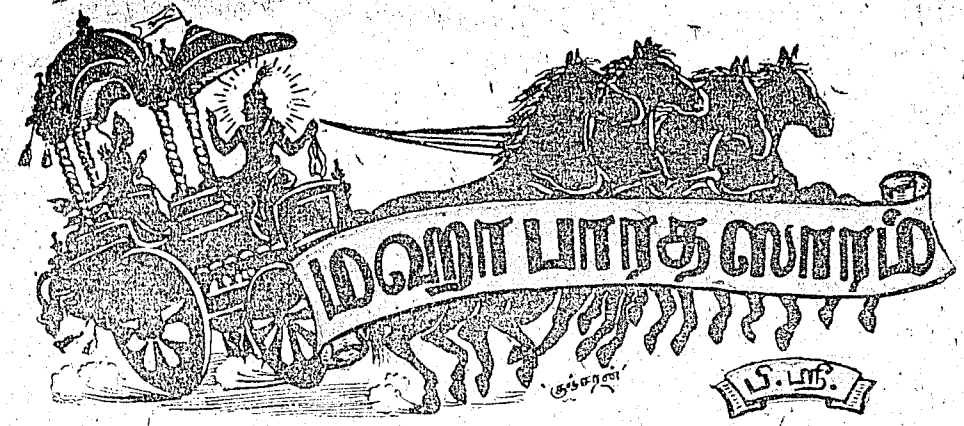
;	ரி க =	ம கா ஸா ஸா —	ஸ நி ரி ஸ	=	ஸ ஸ நி . த . த நி பா	
.	ஜ க	து ரு ஸுக	க . ர .	=	கா ; ; ஸ ஸா	
;	த =	ஸ ஸ ஸா ஸா ரீ	=	க ம	=	கா ; ; ஸ ஸா
.	ஜா	த வி பின	ச . ர	=	கா ; ; ஸ ஸா	

* ஜல = ஜநாப | ; சர = ணதாஸ | விபு = லகுசல — கரணே ||

“கலயே”

* இதை அனுபல்லவி போலப் பாடவும்.

+ இந்த அடையாளம் ஸாதாரண கார்தாரத்தைக் குறிக்கும்.



66

சாம்பலில் ஒளித்த அக்கினி

★

மணியமான காட்சிகளையும், தடாகங்களையும், நதிகளையும், சோலைகளையும் தாண்டி மச்ச ராஜனுடைய நாட்டில் பிரவேசித்தார்கள். விராட ராஜதானியின் எல்லையை அடைந்ததும், தர்மராஜர் அர்ஜுனனைப் பார்த்து, “பிரசித்திபெற்ற காண்டிபமும் கையுமாக நீ இந்த நகரத்திற்குள்ளே போனால் மக்கள் உடனேத் தெரிந்துகொள்வார்கள். துரியோதனனும் அறிந்துகொண்டு மறுபடியும் நாட்புன்னிரண்டு ஆண்டு வனத்தில் வசிக்கவேண்டும் என்பான். ஆகவே, நம் ஆயுதங்களையெல்லாம் ஏதாவது ஓரிடத்தில் மறைத்து வைத்துவிட்டு இந்த நகரத்திற்குள்ளே செல்வோம்” என்று கூறினார்.

அப்போது, அருகே சுடுகாட்டின் பக்கத்தில் ஒரு பெரிய வன்னிமரம் அடர்ந்து பரவிய கிளைகளுடன் காணப்பட்டது. அது வழியைவிட்டு விலகிய டத்திலே இருந்ததால், அதில் ஆயுதங்களைக்கட்டி மறைத்து வந்துவிட்டு நகரத்தில் பிரவேசிப்பது நலம் என்று அர்ஜுனன் அபிப்பிராயப்பட்டான்.

அந்த அபிப்பிராயத்தை மற்றவர்களும் ஒப்புக்கொண்டதால், எல்லா ஆயுதங்களையும் அம்பராத் தூணிகளையும் சேர்த்துக் கட்டினார்கள். பிறகு சுகதேவன் வன்னிமரத்தில் ஏறி அவற்றை ஒளித்து வைத்

தான். பிறகு விராட நகரத்திற்குள் பிரவேசித்தார்கள். யுதிஷ்டிரர் காஷ்ய உடை தரித்துச் சந்நியாசி வேஷத்துடன் புறப்பட்டார். அவர் விராட மன்னனுடைய அரண்மனைக்குப் போனதும் அந்த அரசன் இவருடைய தோற்றத்தைக்கண்டு அதிசயித்துப் பரபரப்புடன் எழுந்து மரியாதை செய்தான். இந்தப் புதிய சந்நியாசியின் பொன்மலைப் போன்ற அழகையும், அக்கினி போன்ற காந்தியையும், ராஜசிங்கம் போன்ற கம்பீரப்பார்வையையும் கண்டதும் ராஜசபை முழுதும் எழுந்து நின்றது.

விராடன் சந்நியாசியை நோக்கி ‘எவ்விடமிருந்து வருகிறீர்? நான் உமக்கு என்ன செய்ய வேண்டும்?’ என்று வினவினான். அதற்கு யுதிஷ்டிரர் சந்நியாசி, ‘என் பெயர் கங்கன், சொக்கட்டான் ஆடி வறுமையுற்று, தபசியாகி உம் முடைய தேசத்துக்கு வந்திருக்கிறேன். நான் முந்தி யுதிஷ்டிரர் என்பவருக்கு நண்பனாக அவருடன் வசித்துக்கொண்டிருந்தேன் என்று சொன்னார்.

விராடன் கை கூப்பிட்டுக் கொண்டு சந்நியாசியைப் பார்த்து, ஸ்வாமி! எனக்குத் தபசிகளிடம் பிரியமுண்டு; குதாடிகளும் எனக்குப் பிரியமானவர்களே. யுதிஷ்டிரருடைய நண்பராக இருந்த உம்மை நானும் நண்பராகக் கொள்வேன். நீர் என்னுடன் இங்கே வாசஞ்செய்யலாம். என்னுடைய வசதிகளையும், பொருள்களையும் என்ரு சமானமாக அனுபவிக்கலாம் என்று கூறினான்.

பீமசேனன் சமையற் காரனைப்போல் வேஷம் பூண்டு, விராட ராஜனிடம் வந்து சேர்ந்தான். இவனுடைய தோற்றத்தைப் பார்த்ததும் விராடன் திடுக்கிட்டான். ஆனால் பீமன் மரியாதையாக அரசன் முன் வந்து நின்று, “மகாராஜாவே! நான் தங்களை அண்டிப்பிழைக்க வந்திருக்கிறேன். அடியேன் பரிசாரகத் தொழில் செய்பவன். எனக்கு நிகரானவன் மடைப்பள்ளித் தொழிலில் வேறொருவனும் இருக்கமாட்டான்” என்று வணக்கத்துடன் கம்பீரமாகப் பேசினான். தான் முன்பு யுதிஷ்டிரருடைய மடைப்பள்ளியில் வேலை செய்துகொண்டிருந்ததாகவும் தெரிவித்தான். மல்லர்களோடு போர் புரியும் வழக்கம் தனக்கு உண்டு என்று சொன்னான்.

விராடன் பீமனை தன் மடைப்பள்ளிக்குத் தலைவனாக

ஏற்படுத்திய பின்பு, ஸ்திரீ வேஷம் புண்டேடியாக அர்ஜுனன் அங்கு வந்து சேர்ந்தான். காதணிகளும், சங்கு வளைகளும், கருப்பும் சிவப்புமான ஆடையும் நீண்ட கூந்தலுமாக வந்த போதிலும், இவனுடைய காதலியும், நடையும்கண் ணொளியும் விராடனைப் பிரமிக்கச் செய்தன.

“அரசே! நான் பிருகன்னனை என்ற நாட்டியக்காரி. உன் அந்தப்புர மாதர்களுக்குப் பணி செய்வேன். நன்றாகத் தலை பின்னுவேன்; மாலை தொடுப்பேன்; கண்ணாடி துடைத்து வைப்பேன்; நாட்டியத்திலும் பழக்கி வைப்பேன்” என்று அர்ஜுனன் தன் தொழில் திறனையைத் தெரிவித்ததும், விராடன் தன் புதல்வியை அழைத்து, “பெண்ணே! பிருகன்னனை உனக்குத் தோழியாக இருக்கட்டும். நீயும் அந்தப்புரத்தில் மற்றுமுள்ள பெண்களும் இவளிடம் நாட்டியம் கற்றுக்கொள்ளலாம் என்றான். உத்தரை என்ற அந்த விராட குமாரி பிருகன்னனை மீது பேரன்பு புண்டாள்.

பிருகன்னனையை அந்தப் புரத்திற்கு அனுப்பியபின், விராட மன்னன் தன் குதிரைகளைப் பார்வையிடலானான். அப்போது நகுலன் குதிரைக்காரன்போல் வேஷம் புண்டு, தான் அசுவ சாஸ்திரத்தில் சமர்த்தன் என்று அரசனிடம் தெரிவித்தான். விராடனும் அவனைத் தன் குதிரைகளுக்குத் தலைவனாக்கினான். தான் யுதிஷ்டிரனிடம் குதிரைக்காரனாக இருந்ததாக நகுலன் சொன்னான்.

சுதேவன் மாடு மேய்ப்பவனைப்போல் வேஷம் புண்டு கோலும், அணை கயிறும், சரடும் கைக்கொண்டு விராட ராஜன் முன் தோன்றினான். பகவாலனம் தன்னுடைய தொழில் என்றும், யுதிஷ்டிரமன்னனிடம் மாடு மேய்க்கும் வேலையாளாக இருந்ததாகவும் தெரிவித்தான்.

★ ‘கனுப் பொங்கல்’ ★



பொங்கற் புதுநாளை யடுத்த மறுநாள் தமிழ் நாட்டுப் பெண்கள் நானாவர்ணச் சேலையுடுத்து நானாவர்ணங்களில் அன்னம் இசைத்து காக்கை, குருவி முதலிய பகி இனங்களுக்குவைத்து மகிழ்கிறார்கள். அப்பெண்களின் சகோதரர்களுக்கு இதனால் நன்மை ஏற்படுமென்று ஜனங்கள் நம்புகிறார்கள்.

விராடனும் லட்சக்கணக்கான தன் பசுக்கூட்டங்களைப் பாதுகாக்கும் தலைமைப் பதவியில் இவனை நியமித்தான்.

கடைசியாக மிருதுவான பின்னல் ரோமத்தை உயரத்தூக்கி முடிந்துகொண்டு ஒரு பெண் அந்தப்புரத்துக்கு அருகே வந்து சேர்ந்தாள். அவளுடைய வசிகரமான முகப்பொலிவு அந்நகர மாந்தரையெல்லாம் பெரு வியப்பில் மூழ்கச்செய்தது. அவள் வந்து கொண்டிருந்ததை, உப்பரிகையிலிருந்து பட்டமகிஷியான சுதேஷ்ண தேவி பார்த்து விட்டாள். அவளை உடனே தன்னிடம் அழைத்து வரும்படி வேலைக்காரிகளை ஏவினாள். திரௌபதி வந்து சேர்ந்ததும் சுதேஷ்ணை, “ஏ, சுயயாணி! இவ்வளவு லட்சணமுள்ள நீ யார்? பின்னர்கொடிபோல் விளங்குகிறாயே!” என்று கேட்டாள்.

அதற்குப் பாஞ்சாலி “நான் அந்தப்புரத்திலே பணிவிடை செய்யக்கூடியவள், கூந்தலை அழகாகப் பின்னிவிடுவேன், விசித்திரமான மணிகள் கோக்கவும் எனக்குத் தெரியும். பாஞ்சாலிக்குப்பணிவிடை செய்து கொண்டிருந்தேன்” என்று பதில் சொன்னாள். இவளுடைய அழகைக் கண்டதும் சுதேஷ்ணைக்குக் கொஞ்சம் பொருமை உண்டாயிற்று. ராஜா சபல புத்தி கொள்ளலாகாதே என்று அஞ்சினாள். எனினும் இவளிடம் இரக்கம் கொண்டு தன்னோடு வசிக்க இடம் கொடுத்தாள். பாஞ்சாலியும், சுதேஷ்ணைக்கு ஊழியம் செய்து கொண்டிருந்தாள். சாம்பலில் மறைந்திருக்கும் அக்ஷிணி போல் பாண்டவர் களும் பாஞ்சாலியும் வசித்து வந்தனர்.

பிள்ளைத் தோழன்

(தொடர்ச்சி 24-ம் பக்கம்)

மாணவியாக யோத்யதையைச் சம்பாதித்துக்கொண்டாள். ஒரு இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனியில் மாணேஜரான அவள் தகப்பனார் முற்போக்காளரின் நவீன கொள்கைகளை ஆதரித்தவராதலால் கமலாவுக்கு மறு விவாஹம் செய்வது பற்றியும், யுனிவர்ஸிடி படிப்பு, உத்தியோகப்பாதை முதலியவற்றைப்பற்றியும் உத்தராகத்துடன் சிந்தனைகள் செய்து வந்தார். பத்மா ஒரு கஸ்டம்ஸ் இன்ஸ்டெக்டரின் பெண். கல்யாணமாகும் வரை படிக்க உத்தேசித்திருந்தவள் கல்யாணம் தாமதமாக ஆகப் படிப்பு நீடித்து வந்தது. பரிக்ஷை தேறவிட்டாலும் படிப்பை நிறுத்தி விடலாமென்றால் பரிக்ஷைகளில், லாட்டரியில்போல், அவள் பிரயத்தனமில்லாமலே அவளுக்கு வெற்றி கிடைத்து வந்தது. ஸங்கீதத்தில் தேர்ச்சி பெறக்கூடியவளானால், படிப்பை நிறுத்தி விட்டு ஸங்கீத டியூட்டரை அமர்த்தலாமென்றால் அவளுக்கு சினிமாப் பாட்டுகளைத்தவிர வேறு சங்கீதம் பிடிபடவில்லை. பரத நாட்டியம் கற்றுக் கொடுக்கலாமென்றால் மெலிந்து நீண்ட அவள் உடல் அதற்குப்பொருத்தமாக இல்லை. திடகாத்திரமில்லாததாலும், இரண்டொரு ஆரம்ப பயிற்சியிலேயே கால், கை, கழுத்துச் சுளுக்கிக் கொண்டு நாடயாசாரியரை அனுப்பி விட்டு டாக்டரைக் கூப்பிடும் லத்தியாகிவிட்டது. ஆகையால், கல்யாணம் ஆகாவிட்டால் கலாசாலையும் ஆகிவிட்டால் பாடசாலையும் அவளை வரவேற்கக் காத்திருந்தன.

அவள், “பத்மா இண்டர்” ஆவம், “பி. ஏ.” ஆவதும், “எம். ஏ.” ஆவதும், அதற்கு மேல் “எஸ். டி.” கூட ஆவதும், அவளுக்கு விவாஹகடனை செய்யும் குரு வீக்ஷணயம் வரப்போகிறதாலத்தைப் பொருத்திருந்தது. கஸ்டம்ஸ் இன்ஸ்பெக்டர் நிச்சிந்தையாய் தன் பரிசோதனைகள் நடத்தி வந்தார். “நீ எந்தக் காலேஜைக்கு அப்ளிகேஷன் போட்டிருக்கிறாய்” என்று கேட்டாள் கமலா.

“மெடிகல் காலேஜில் சேர்க்கப் போகிறேன்” என்னை என் அம்மா”

என்று பெருமையாய்ச் சொல்லிக் கொண்டாள் அம்புஜம்.

“ரொம்ப ரிஜந்தான்! ஐந்து வருஷப்படிப்பிற்கு உன்னைவிடப் போகிறார்களா? பிற்பாடு உத்தியோகத்திற்கு அனுப்பப்போகிறார்களா? என்ன புரளிச் செய்கிறாய்? அல்லது வீண் கஷ்டங்களைகொடுக்கிறாயா? ஒரு வாரத்தில் புருஷனுடன் வாழ்க்கையில் புகப்போகிற நீ, கூடிய சீக்கிரத்தில் மெட்டர்னிடிக் வார்டுக்கு வேண்டுமானால் போகலாம்.” என்று புன்னகை செய்தாள் கமலா. பத்மா விழுந்து விழுந்து சிரித்தாள்.

“நல்லது; கல்யாணம் செய்து கொண்டவன் மெட்டர்னிடிக் வார்டுக்குப் போவதில் குற்றமில்லையே?” என்றாள் அம்புஜம்.

கமலா பேச்சை மாற்றினாள்— “உன் அம்மா எங்கே அம்புஜம்?”

“நானும் அதைத்தான் விசாரிக்க வேண்டுமென்று நினைத்தேன். எங்கேயாவது ஊருக்குப் போயிருக்கிறாளோ? என் குரல் கேட்டால் உள்ளே இருக்க மாட்டாளே?” என்று பத்மாவும் வினவினாள்.

“அம்மா தர்ம பாட்டியாத்துக்குப் போயிருக்கிறாள். அவருடைய நாட்டுப் பெண் தவறிப்போய்விட்டாளாம். அந்த துக்கம் விசாரிக்கப்போயிருக்கிறாள்.”

“ரொம்பக்ஷ்டமடி! அம்புஜம்! நானும் கேள்விப்பட்டேன். எங்களுக்குமே அவாத்துவானைத் தெரியும். எங்க அப்பாவும், அந்தக் கல்யாணம் என்பவர் தனக்குக் கிட்டின உறவு என்று சொல்லுவார். ஒரே கோத்திரம்தானாம்!” என்று பத்மா பேசிக்கொண்டே போனாள்.

“ஏன், பத்மா, அப்பா குதிருக்குள்ளே இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறாய்? கோத்திரப் பேச்சு ஏன் வந்தது? ஏதாவது ஜாடகம் வாங்கிப் பார்த்தார்களோ?” என்று கமலா குறுக்கிட்டாள்.

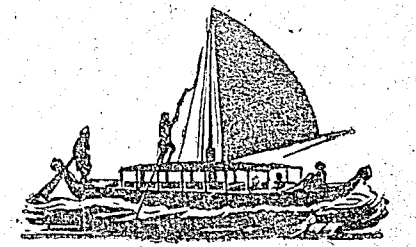
“அதற்குள்ளேயா? நன்றாயிருக்கிறது நீ சொல்லுகிறது! எங்கள் ஆத்தில் இந்தச்சாவுக்கு மூன்று நாள் தீட்டுக் காத்தார்கள் தாயா திக்காரர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டார்கள். உனக்கு ஏன், கமலா, சரேலென்று அப்படித் தோன்றுகிறது? நான் சொல்லுகிறேனே என்று கோபித்துக் கொள்ளாதே! உன் அப்பாதான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறான்—

“பெண்சாதியை இழந்த ஒவ்வொரு புருஷனும், தன் வயதுக்குத் தகுந்த படி ஒரு கைம்பெண்ணைத் தான் விவாஹம் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று சட்டம் ஏற்படவேண்டும்! என்பதாக உன் அப்பாவுக்கு இந்த விருத்தாந்தம் தெரிந்தால், அவர் உன் விஷயத்தில் பிரயத்தனம் எடுத்துக்கொள்வாரென்று எனக்கு நிச்சயமாய் தோன்றுகிறது. அந்த தர்மபாட்டி பிள்ளையைப் பார்த்திருந்தவரும், தெரிந்தவரும், யாரும் அவருக்கு ஒருவித ஆக்ஷேபனையும் சொல்ல முடியாது,” என்று பத்மா விறு விறுப்பாய் பேசினாள். “உனக்கு ஒரே கோத்திரமாய் போய் விட்டதே என்று வருத்தமாயிருக்கிறது. போலிருக்கு. போகட்டும். உன் சிபார்சை என் அப்பாவிடம் தெரிவிக்கிறேன். ரொம்ப “தாங்கல்” “என்றாள் கமலா. அவருக்கு என்ன கோத்திரமாம்” என்று சற்று தயக்கத்துடன் கேட்டாள் அம்புஜம்.

“எங்கள் கோத்திரம் தான்” என்றாள் பத்மா. கமலா இடி இடி என்று சிரித்தாள். “யார் கதவைத் தட்டியது?” என்று கேட்பவருக்கு, நான்தான். நான்தான் என்று பதில் சொல்வதுபோலிருக்கிறது.” “எங்களுக்கு வலிஷ்டகோத்ரம்” என்றாள் பத்மா கமலாவை அதிருப்தியுடன் கடைக்கண்ணால் பார்த்துவிட்டு.

“நாங்களும் வலிஷ்டகோத்ரம் தான்” என்று முணுமுணுத்துக் கொண்டாள் அம்புஜம். அவள் ஹிருதயத்தைவிட்டு ஒரு பளு நீங்கியது. ஒரு குழப்பம் தெளிந்தது. கல்யாணத்தின், “குழந்தை”யான அவள் தன் அம்மா வரவையும், ஆஸ்பத்திரிக்குப் போனவர்களின் வரவையும் எதிர்பார்த்தவளாய் தோழிகளுக்கு விடை கொடுத்தனுப்பினாள்.

(தொடரும்)



பிரஸித்த ஜ்யோதிஷர்

சாஸ்திர ஆராய்ச்சியையும்
நீண்டகால அனுபவத்தையும்
கொண்டு வருங்காலப் பலன்கள்
தெளிவாகச் சொல்லப்படும்.

மூன்று கேள்விகள் ரூ. 2.
ஒரு வருஷ பலன் ,, 6.
ஜாதகம் கணிச்சு ,, 2.
பொருத்தம் பார்க்க ,, 2.
ஜாதகம் பிறந்த மணி, தேதி, அல்லது
எழுதும் நேரம் அனுப்பவும்.

Prof. ஸ்வாமி, M. A.,

தபால் பெட்டி 1403, மதராஸ், 17.

கூந்தல் விருத்திக்கு
சுலப சீக்கன முறை

உங்களுக்கு
தேவையான
எண்ணெயில்
கலந்து
கொள்க

காஷ்ட
நீர்
குளம்

மதுரை மருமல்லாசாமி

யுனிடெட் கன்ஸர்ன்,
54, பந்தர் தெரு, மதராஸ்

மாதவியம் பிள்ளை—கடுமையான
தற்கும் ஒரே நாளில் வெளிப்படுத்தும்
பெரிய பித்திலி கவின்மென்ட் பிஜ்ஜெட்டி
ஹாரியத்தது. ரூ. 3. கப்பத்தடைக்கு
சிறந்தது. பப்பி தாக்காலிகம் ரூ. 2. பிற்
தாம் ரூ. 4-8 வி. பி. அனு 12.
Kaviraj R. Chakravarthy (S. M.)
Bhowanipur Calcutta ஸ்டாக்கிஸ்ட்
அப்பா & கோ 286 சைனாஜார் மதராஸ்.

சியவனாப்ராஸ்

சனி, இசுமல், காசம், தொண்டை
நோய், பலவினத்துக்குச் சிறந்த
ஒளவுதம். டின் விஷ ரூ. 2-8-0,
தபாற்செலவு அனு 13 தனி. இராஷா
ரிஷ்டா-சுவாசப்பை டாளி—பட்டி.
ரூ. 2-8-0. ஸரிபாத்த. ரிஷ்டா ரத்த
சுத்தி மருந்து பட்டி ரூ. 2-8-0.

HARIHAR AYURVED OUSHADALAYA,
24, Debendra Ghosh Road, Bhowanipur, Calcutta 25.
Stockist: Appah & Co., 286, Esplanado, Madras.

மகரத்வஜா

எந்த வியாதிக் குறும் அற்புதவிவாரணி
முனைக்கும். இருதயத்துக்கும் சிறந்த
டாளிக். அரைக்கால் தோலா ரூ. 1.
ஸரகுணபலிஜாரிஷ்ட மகரத்வஜா 1/8
தோலா ரூ. 2. சித்த மகரத்வஜா
விசம தோலா ரூ. 2. தபாற்செலவு
தனி.

பாத்தருவின் "பால சஞ்சீவினி"

(Regd.)

குழந்தைகளின் ஈரல், குலை, ஜூரக்கட்டி, வியாதிகளை சொற்ப
காலத்தில் நிச்சயம் குணமளிக்கும் சிறந்த மருந்து இது ஒன்றுதான்.
அசல் விஜயநகரம் மருந்து. போலிகளைக் கண்டு ஏமாறுதீர்கள்.

Dr பிள்ளா பாப்பய்யா பாத்தரு & பிரதர்,
11, தேற்கு மாட வீதி, மயிலாப்பூர்,

கும்பகோணம் கிளை:—

7, சாரங்கபாணி கோவில்
கழவிதி.

திருச்சி கிளை:—

15, புகழிய பிள்ளை தெரு,
தேப்பக்குளம் போண்டு.

ஸ்வதந்திரா பார்மஸி

தலைமை ஆபீஸ்: சாலக்குடி. (கோச்சின் ஸ்டேட்)

பிராஞ்சுகள்: ஆலப்பிழை, திருச்சூர், என்னுளம்.

341, வெரைட்டி ஹால் ரோட், கோயமுத்தூர்.

* வைத்தியத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களும், நாடி சாஸ்திர அனுபவ
முள்ளவர்களும், வியாதிக்குத் தகுந்த மருந்துகளைப் பரிசோதித்துக் கொடுப்
பதற்காக பிரபலமான வைத்தியர்கள் தலைமை ஆபீசிலும் எல்லா
கிளைகளிலும் எப்பொழுதும் தயாரிலிருக்கிறார்கள். நேரில் வரமுடியாத வியாதியஸ்தர்கள்
சாலக்குடியிலுள்ள தலைமை காரியாலயத்திற்குக் கடித மூலியமாய் வியாதியின் சகல விவரங்களை
எழுதி அனுப்பினால் வியாதிக்குத் தகுந்த மிகச் சிறந்த ஆயுர்வேத மருந்துகள் V. P. மூலமாக
அனுப்பிக்கொடுக்கப்படும்.

எங்களுடைய எல்லா மருந்துகளும் சாஸ்திர முறைப்படி தயார் செய்யப்பட்டவை.

கோயமுத்தூர் வைத்தியசாலையில் திருவாங்கூரில் வைத்திய கலாநிதி பட்டம்பெற்ற மிக அனுபவ
முள்ள டி. V. P. சங்கரன் வைத்தியர் எல்லா நாட்களிலும் இருப்பார்.
மிகச்சிறந்த ஆயுர்வேத மருந்துகள் வேண்டியவர்கள் எங்களை அவசியம் வந்து பாருங்கள்.
விவரங்களுக்கு:—எங்கள் தலைமை காரியாலயத்திற்கோ & கோயமுத்தூர் ஆபீசுக்கோ எழுதுங்கள்.
மானேஜர்.

நீரழிவு, மதுமேகம் என்னும் கொடிய வியாதிக்கு:
விவரங்களை A. அப்பாதுரை பிள்ளை M. A., I. M. O., M. L. C.
டையர் டைரக்டர் ஆப்திண்டஸ்டிரிஸ் மதராஸ். 67 முதலதாவது:—

பண்டித ஸ்வாமி எஸ். சீனாபாச அய்யங்கார் நிஜிஸ்டர் பேட்டன்ட மருந்து
செய்து இருக்கார். "மயூர காயா கர்ப்பம்" என்னும் நிவ்ய ஒளவுதத்தைப்பற்றி பேசுவதற்
குத் தயாராக இருக்கிறேன். டாஸ்தோறும் வைத்தியர்களிடமிருந்தும், வியாதியஸ்தர்
களிடமிருந்தும் வரும் கண்களில்லாத கடிதங்களில் இம்மருந்தின் அற்புத செயல்களை
நேரில் குணப்படுத்துகிறது. இது நீரிலிருக்கும் சர்க்கரையையும், நாவரட்டியையும்
அதிக நிரையும் குணப்படுத்துவதெய்வமால், எட்டையையும் விருத்தியாக்கி, இந்த
புஷ்டியையும், வலிவையும் உண்டாக்குகிறது. நேரில் மருந்து சாப்பிடாத வியாதியஸ்த
தர்களுக்கு இந்திரிய நிக்கிரஹம், குறிப்பிட்ட கால அளவிற்கு விடாமல் மருந்து
சாப்பிடுகல், பத்திய நெறி, இவைகளைப்பற்றி மிகவும் பிடிவாதமாக சொல்கிறார்,
அநேக கிசுகலான வியாதியஸ்தர்களை சொலதப்படுத்தியதை நேரில் அனுபவம் உண்டு.
வியாதிபலகர்களுடைய சிகிரிமான குணத்திற்கும், பூரண ஆரோக்கியத்திற்கும்,
பண்டித ஸ்வாமி எஸ். சீனாபாச அய்யங்கார் செய்து.

You need for
Diabetes
THE
MAYURA KAYA KARPAN
OF PANDIT SWAMI S. SRINIVASA IYENGAR

TRY A PACKET
& YOU WILL SEE
ITS WONDERFUL
EFFECT

TREATMENT
WITHOUT
INJECTION

CONTAINS
20 PACKETS

GUARANTEED CURE
PANDIT SWAMI S. SRINIVASA IYENGAR
OF THE MAYURA KAYA KARPAN
FOR
DIABETES

PRICE
PER PACKET
Rs. 15/8

P.O. BOX No. 759 SKANDASRAMAM, MADRAS

11-D, போலீஸ் கமிஷனர் ஆபீஸ் ரோட்,
எழும்பூர், மதராஸ்.

வாழ்க்கையில் இன்பம் எப்போதும் இருக்க
ஆனந்த குகமாகா லேகியம் (Registered)

சரப்பிடுக்கள்

தாதுவிருத்தி, இந்த சுத்தி, ஜீரணசக்தி முதலியவைகளை
ஏககாலத்தில் கொடுக்கக்கூடியது

தேகத்தின் உஷ்ண நோய்களுக்கு அற்புத பலனை
அளிக்கக்கூடிய ஓர் உயர்ந்த ஒளவுதம்

விஷ ரூ. 2-8-0 : : விபரமான காட்லாக் இலம்.

மலையாள மெடிகல் ஹால் (REGD)

189, வக்கல் புது தெரு, — Post Box 27 — மதுரை.

ஸ்ரீ ராம ஜனனம்:

விஷ அனு 4
தபாற்செலவு பித்தேகம்

மானேஜர், சுதேசமித்திரன் புத்தகசாலை, சென்னை.

ஒரு மணியில் வாஸியம்

காம பிந்து

(ஜிஜ்ஜெட்டி)

நீற்றுப்போன தாதுவைக் கெட்டிப்
படுத்தியும், அதிகப்படுத்தியும், சப்த
நரம்புகளுக்கு முறுக்கேநிர் இல்லாத
சுகத்தை இஷ்டம்போல் அனுபவிக்கச்
செய்யும். 30 மாத்திரை விஷ ரூ. 3.
80 மாத்திரை ரூ. 5-8-0
Dr. N. V. R. கோபாலன் M. D. (H
The K. B. Pharmacy, (Regd)
(சுதாபிதம்: 1919)
103, ஸ்ரீ ஹவன் ரோடு,
திருவன்கோட்டை, மதராஸ்.

காந்தி ஜோஷியர்



ஒருவருக்குப் பலன் மாதவாரி
எழுத ரூ. 5. ஆகும் 5.
கேள்விகளுக்கு பதில் ரூ. 1.
வி. பி. அனு 5. ஜனன கால
விவரம் ரூ. 5 எழுதும் நேரம்
தேவை. ஹனுமான்
ஆசாமம், திருத்தணி S.I

மாதவியம் பிள்ளைந்தால்



குமாரி (TABS)
உபயோகித்தால்
மீண்டும் ஏற்படுவது
டன் பிற்காலத்திலும்
தொந்தரவு ஏற்
படாது. தீங்கற்றது.
வினாவிப்பலன்தரும்,
விஷ ரூ. 3. கடுமை
யானதற்கு ரூ. 5. மிகக்
கடுமையானால் ரூ. 8.
கர்ப்பத்தடை.

8 மாதங்களுக்கு ரூ. 4. (வி. பி. அனு 12
பிரதேசம்) Mrs. P. DEVEE, F.D.S. (S.W.)
Tollygunge, CALCUTTA, ஸ்டாக்கிஸ்டுகள்:
(1) ஹாரி டீனன், 88, சைனாஜார் ரோட்,
மதராஸ். (2) ராகவன் & கோ., ஸ்ரீ நர
சிம்மராஜ ரோட், பெங்களூர் ஸ்டி. (3)
J. Tirath & Co., Mahatma Gandhi Rd.,
Farachi; (4) K. C. Mathew & Co., Kozhan-
cheri-Travancore; (5) Miss D. D. Pande,
Har nivas, "Kingsway", Dadar, Bombay.

REWARD Rs. 100.

Gupta Vashikaran Yantra. (GOVT. REGD)
இது சித்த வசீகரண யந்திரம்.
இதை அணிவதால், எந்தக் கஷ்ட
மான காரியத்திலும் சரி, நீங்கள்
வெற்றிபெறுவீர். நீங்கள் விரும்பும்
பெண், எத்தனை கடின ஹிருதயம்
படைத்தவளாயினும் உம் மிடம்
வந்துசேர்வாள். இது உமக்கு அதிர்
ஷ்டத்தைத்தரும். வழக்கு, செல்
வம், லாட்டரி, பரிசை முதலிய
வற்றில் அந்த யந்திரத்தின் மூலம்
வெற்றி இடைக்கும். செம்பு விஷ
ரூ. 2; வெள்ளி ரூ. 3; தங்கம் ரூ. 10.
SREE KASHIVISHWANATH ASHRAM,
No. 14/A, P. O. Katrisarai. (Gaya)

தலைப்பை மாற்றும் :
விடை ரூ. 1-0-0
தபால் செலவு பிரத்தியேகம்.
சுதேசமித்திரன் புத்தகசாலை, சென்னை.

சிறந்த கூந்தல் உணவு

உங்கள் சரீரத்திற்கு நல்ல உணவு அவசியமானதுபோல் கூந்தலுக்கும் நல்ல உணவு அவசியமாகும். உங்கள் கூந்தலின் வளமும் நீங்கள் உபயோகிக்கும் கூந்தல் தைலத்தைப் பொறுத்ததே.

காமினியா ஆயில் (செலிடர்)

மூளைக்குக் குளிர்ச்சியூட்டி, கூந்தல் வளர அவசியமான பலவித சத்துக்கள் சேர்ந்தது மயிர்க்கால்களுக்கு அவசியமான போஷாக்கு அளிக்கையில், ஆரோக்யமாக வளரவும் உதவுகின்றது. பொருவன்களைப் போக்கி, கூந்தல் உதிர்வதை நிறுத்தும்.



ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் காமினியா ஆயில் உபயோகித்துப் புதுமீதுள்ளனர்.

இன்றே பரிசீலித்து நீங்கள் அனுபவிக்கலாம்.
எல்லா ஸ்டோர்களிலும் விற்கப்படுவது
எப்பொழுதும் உபயோகியுங்கள்.

ஆலோ டிரைபெரென் (செலிடர்)

இணைப்பற்ற வாசனையுள்ளது. நீடித்த நலமும் உள்ளது. தபால் முதலிய சரீரத்திற்கு 4 அணு ஸ்டாம்பு அனுப்பி சாம்பின் வாங்கிப் பாருங்கள்.

Sole Agent:—ANGLO INDIAN DRUG & CHEMICAL CO.,
285, Annasaheb Marg, P. O. Box 2865, Bombay 2.

ஸ்ரீ சாயிபாபா உங்கள் அறிவுடம்

ஆராய்ச்சியும், அனுபவமும் நிறைந்த புதுமீதுள்ள ஐரவியரால் ஆராய்ந்து பலன்கள் நிரணயிக்கப்படுகின்றன. விவாக விஷயம் பொருத்தம் பார்த்தும், விவாக நிரணயித்தும் கொடுக்க ரூ. 3. ஒரு வருஷ பலன் விவரமாக ஒரு கேள்விக்கு பலன் எழுத ரூ. 1. வருஷவாரியாக ஆயுள் பலன் ரூ. 100.

The South Indian Astrological Bureau,
5/A, Ambikapuram, Chintadripet, Madras.



சாயிவரண வரணவந்தையும், சீய கிருத்தியையும் உடைய புதிய இத்த விருத்தியையும், சாயக சக்தியையும், இதை இன்பத்திற் தீண்டவேக சக்தியையும் தரும். 40 நாள் மருத்து ரூபாய் 3-12-0 வி. பி. செலவு வேறு.

ஜமீத்க்ஷீ ஒளையையே
28, வடக்கு மாடளிதி
மங்களம் : : சென்னை.

முக்கிய அறிவிப்பு

மந்தார வீடு இலை தையல் இலை சகாயமான விலைக்கு மொத்தமாகவும் சில்லரை யாகவும் எங்களிடம் கிடைக்கும்.

S. மானிக்கம் செட்டி & கோ.,
6-7, ஆதியப்ப நாயக்கன் தெரு
மதராஸ் 1.

ஏஜண்டு இல்லாத இடங்
களுக்கு ஏஜண்டு தேவை.

நனுமண சுகும ரகணம்

ஒகப்பகு
தீப்பண்
காயங்கள்
சென்றி
சீரங்கு
குணமடைய
செக்காவா உதவி

ஏஜண்ட் : புனைடெட் கன்ஸர்ன்
54, பந்தர் தெரு, மதராஸ்.

1998
மதராஸ் : புனைடெட் கன்ஸர்ன்
54, பந்தர் தெரு, மதராஸ்.